

Briselē, 12.3.2018.
COM(2018) 94 final

2018/0043 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA

**par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza
Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2014/59/ES**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2018) 50} - {SWD(2018) 51}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Komisija šodien pieņēma pasākumu paketi, ar ko padziļināt kapitāla tirgu savienību, un paziņojumu “Pabeidzot kapitāla tirgu savienības izveidi līdz 2019. gadam — laiks paātrināt īstenošanu”. Paketē ir ietverts šis priekšlikums, kā arī priekšlikums par ieguldījumu fondu pārrobežu izplatīšanas atvieglošanu, priekšlikums tiesību aktam, kas piemērojams prasību cesiju ietekmei uz trešām personām, un paziņojums par valsts tiesību aktiem, kas piemērojami vērtspapīru darījumu sekām īpašuma tiesību ziņā.

Segtās obligācijas ir parādsaistības, kuras ir emitējušas kredītiestādes un kuras ir nodrošinātas ar norobežotu aktīvu kopumu, attiecībā uz ko obligāciju turētājiem privileģētu kreditoru statusā ir tieša regresa tiesības. Tajā pašā laikā obligāciju turētāji parastu kreditoru statusā saglabā tiesības uz prasījumu pret emitējošo struktūru. Šo divkāršo prasījumu pret seguma portfeli un emitentu sauc par “divējāda regresa tiesību” mehānismu.

Segtās obligācijas emitē kredītiestādes, un tādējādi tās ir nozīmīgs un efektīvs finansējuma avots Eiropas bankām. Tās veicina hipotekāro kredītu un publiskā sektora aizdevumu finansējumu, tādējādi atbalstot aizdevumus plašākā nozīmē. Būtiskas segto obligāciju priekšrocības salīdzinājumā ar citiem finansējuma avotiem, piemēram, ar aktīviem nodrošinātiem vērtspapīriem, ir tādas, ka bankas saglabā risku savās bilancēs un ieguldītājiem ir prasījumi tieši pret banku. Tāpēc segtās obligācijas ļauj bankām piešķirt ne tikai lielākus, bet arī drošākus aizdevumus. Tas ir viens no galvenajiem iemesliem, kādēļ segtajām obligācijām finanšu krīzes laikā bija labāki rādītāji nekā citiem finansēšanas instrumentiem. Tās sevi apliecināja kā uzticamu un stabilu finansējuma avotu Eiropas bankām laikā, kad citi finansējuma avoti bija izsīkuši.

Pilnvarojošs regulējums attiecībā uz segtajām obligācijām ES līmenī sekmētu to, ka tās izmanto kā stabilu un rentablu finansējuma avotu kredītiestādēm (jo īpaši gadījumos, kad tirgi ir mazāk attīstīti), lai palīdzētu finansēt reālo ekonomiku saskaņā ar kapitāla tirgu savienības (KTS) mērķiem. Turklāt šis pilnvarojošais regulējums ieguldītājiem sniegtu plašāku un drošāku ieguldījumu iespēju klāstu un palīdzētu saglabāt finanšu stabilitāti. Dalībvalstīm minētie noteikumi būs jātransponē, nodrošinot, ka valsts segto obligāciju regulējumi atbilst šajā priekšlikumā izklāstītajām uz principiem balstītajām prasībām. Tādēļ visām segtajām obligācijām visā Eiropā tiks piemērotas šajā priekšlikumā noteiktās minimālās saskaņošanas prasības.

Komisijas 2018. gada darba programmā¹ ir iekļauts pilnvarojošs regulējums attiecībā uz segtajām obligācijām. Eiropas Komisijas priekšsēdētājs nodomu vēstulē pēc savas pēdējās runas par stāvokli Savienībā apstiprināja, ka pilnvarojošs regulējums attiecībā uz segtajām obligācijām būtu jāstāda vai jāpabeidz līdz 2018. gada beigām, lai nodrošinātu padziļinātāku un taisnīgāku iekšējo tirgu². Komisija apstiprināja šo nodomu 2017. gada jūnijā pieņemtajā KTS rīcības plāna vidusposma pārskatā³.

Segto obligāciju attīstība vienotajā tirgū ir nevienmērīga; dažās dalībvalstīs tām ir ļoti liela nozīme, bet citās – ievērojami mazāka. Turklāt Savienības tiesību akti tās reglamentē tikai

¹ COM(2017) 650.

² Eiropas Komisija (2017. gads). “Stāvoklis Savienībā 2017. gadā: Nodomu vēstule priekšsēdētājam Antonio Tajāni un premjerministram Jiri Ratasam”.

³ COM(2017) 292.

daļēji. Kaut arī segtās obligācijas, ņemot vērā zemāku riska līmeni (piemēram, bankām, kas iegulda segtajās obligācijās, nav jāatlicina tik daudz regulējošām prasībām atbilstoša kapitāla kā tad, ja tās iegulda citos aktīvos), dažādos aspektos gūst labumu no preferenciāla prudenciālā un regulatīvā režīma, Savienības tiesību aktos nav vispusīgi risināts jautājums par to, kas faktiski ir segtā obligācija. Tā vietā segtajām obligācijām preferenciāls režīms tiek piemērots saskaņā ar definīciju Direktīvā 2009/65/EK⁴. Tomēr minētā definīcija tika izstrādāta ar specifisku mērķi, proti, ierobežot to, kur pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi (PVKIU) var ieguldīt, un tā nav piemērota plašākiem KTS politikas mērķiem.

Savienības tiesiskajam regulējumam par segtajām obligācijām būtu jāpaplašina kredītiestāžu spēja nodrošināt finansējumu reālajai ekonomikai un būtu jāpalīdz attīstīt segtās obligācijas visā Savienībā, jo īpaši tajās dalībvalstīs, kurās tām pašlaik nepastāv tirgus.

Regulējums arī palielinātu kapitāla un ieguldījumu pārrobežu plūsmas. Tādējādi tas veicinātu KTS un jo īpaši turpmāk piesaistītu kredītiestāžu spējas atbalstīt ekonomiku plašākā mērogā. Tas jo īpaši nodrošinātu, ka banku rīcībā ir plašs drošu un efektīvu finansēšanas instrumentu spektrs.

Regulējumu veidotu direktīva un regula – abi instrumenti būtu jāuzskata par vienu paketi.

Šajā ierosinātajā direktīvā tiks precizēti segto obligāciju pamatelementi un noteikta vienota definīcija, kas prudenciālā regulējuma vajadzībām kalpotu kā konsekvents un pietiekami detalizēts atsauces punkts visās finanšu jomās. Ar to tiks noteiktas instrumenta strukturālās iezīmes, segtajām obligācijām īpaši paredzēta publiskā uzraudzība, noteikumi, kas atļauj izmantot marķējumu “Eiropas segtās obligācijas”, un kompetento iestāžu informācijas publicēšanas pienākumi segto obligāciju jomā.

Ar ierosināto regulu galvenokārt tiks grozīts 129. pants Regulā (ES) Nr. 575/2013 (Kapitāla prasību regula (KPR)). Šie grozījumi ir balstīti uz pašreizējo prudenciālo režīmu, taču ar tiem tiek pievienotas prasības par minimālo virsnodrošināšanu un aizstājējaktīviem. Tās nostiprinātu tām segtajām obligācijām piemērojamās prasības, kurām tiek piemērots preferenciāls kapitāla režīms.

• **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem konkrētajā politikas jomā**

Šis priekšlikums ir daļa no pašreizējiem centieniem nodrošināt, ka segtās obligācijas ir pietiekami kvalitatīvas, lai pamatotu, ka tām turpina piemērot preferenciālu režīmu.

Priekšlikuma pamatā ir Eiropas Banku iestādes (EBI) pašreizējie centieni apzināt paraugpraksi attiecībā uz segto obligāciju emitēšanu⁵. Šie centieni ir atbilde uz Eiropas

⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

⁵ Ziņojums par ES segto obligāciju regulējumiem un kapitāla prasībām (*Report on EU Covered Bond Frameworks and Capital Treatment*), EBI (2014. gads); Ziņojums par segtajām obligācijām: ieteikumi segto obligāciju sistēmu saskaņošanai ES (*Report on covered bonds — recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU*), EBI (2016. gads).

Sistēmisko risku kolēģijas (ESRK) ieteikumu apzināt un uzraudzīt paraugpraksi, lai Savienībā nodrošinātu stingru un saskaņotu regulējumu segtajām obligācijām⁶.

- **Saskanība ar citām Savienības politikas jomām**

Viens no Komisijas svarīgākajiem mērķiem ir veicināt ieguldījumus un radīt darbvietas. Komisija ir uzsākusi vairākas iniciatīvas, lai nodrošinātu, ka finanšu sistēma pilnībā sekmē šo mērķu īstenošanu. Pirmā no šīm iniciatīvām ir KTS, kas ietver vairākas iniciatīvas, lai piesaistītu finansējumu Eiropas izaugsmei. Segtās obligācijas būtu jāskata KTS kontekstā, jo banku finansējums šobrīd ir vissvarīgākais finansējuma kanāls Eiropā un viens no KTS uzdevumiem ir vēl vairāk palielināt banku spēju atbalstīt ekonomiku plašākā mērogā. Segtās obligācijas ir efektīvs un stabils finansējuma instruments Eiropas bankām. Tiesiskais regulējums segto obligāciju saskaņošanai būtu jāaplūko šajā plašākajā politikas kontekstā.

Vēl viens nozīmīgs Komisijas mērķis finanšu tirgu jomā ir nodrošināt to, ka bankām piemērotās kapitāla prasības to bilancēs atspoguļo ar aktīviem saistītos riskus. Līdz ar to KPR prasības nodrošina, ka segtajām obligācijām, kurām piemērots vispreferenciālākais režīms, ir vienlīdz augsts ieguldītāju aizsardzības līmenis. Tomēr, tā kā Savienības tiesību aktos netiek visaptveroši risināts jautājums par to, kas faktiski ir segtā obligācija (sk. iepriekš), ir vajadzīga saskaņošana, lai nodrošinātu, ka segtajām obligācijām Savienībā ir līdzīgas strukturālas iezīmes, kas tās padara saskanīgas ar attiecīgajām prudenciālajām prasībām. Tādēļ segto obligāciju saskaņošana atbilst Komisijas mērķim nodrošināt finanšu stabilitāti, kā tas noteikts Komisijas finanšu tirgu regulējumā.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

Līgumā par Eiropas Savienības darbību (LESD) Eiropas iestādēm tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt attiecīgus noteikumus, kuri pievēršas iekšējā tirgus izveidei un darbībai (LESD 114. pants). Tas attiecas arī uz tiesību aktiem, kas reglamentē segto obligāciju tirgu darbību to vispārējo tiesību aktu ietvaros, kas reglamentā finanšu tirgu darbību.

- **Subsidiaritāte (neekskluzīvas kompetences gadījumā)**

Tā kā segto obligāciju strukturālās iezīmes pašlaik ir noteiktas galvenokārt valstu līmenī, to preferenciālais režīms saskaņā ar Savienības tiesību aktiem faktiski tiek piemērots dažādiem produktu veidiem. Rīcība ES līmenī ir nepieciešama, lai izveidotu kopēju regulējumu attiecībā uz segtajām obligācijām Savienībā, nodrošinot, ka to strukturālās iezīmes ir saskaņotas ar riska iezīmēm, kas attaisno Savienības preferenciālā režīma piemērošanu. ES līmeņa rīcība attiecībā uz kopēja regulējuma izveidi ir arī nepieciešama, lai visā Savienībā attīstītu segto obligāciju tirgus un atbalstītu pārrobežu ieguldījumus, ņemot vērā KTS mērķus.

- **Proporcionalitāte**

Kā izklāstīts pievienotajā ietekmes novērtējumā, vēlamajam risinājumam (minimāla saskaņošana, kas balstīta uz valstu režīmiem) būtu jāpalīdz par saprātīgām izmaksām sasniegt lielāko daļu no šīs iniciatīvas mērķiem. Šis risinājums rada līdzsvaru starp elastīgumu, kas nepieciešams, lai ņemtu vērā dalībvalstu īpatnības, un viendabību, kāda nepieciešama, lai

⁶ 2012. gada 20. decembra Ieteikums par kredītiestāžu finansēšanu, Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRB/2012/2) (2013/C 119/01).

panāktu saskaņotību Savienības līmenī. Tas efektīvi palīdzēs sasniegt mērķus, vienlaikus līdz minimumam samazinot traucējumus un pārejas izmaksas. Būtisks šajā paketē izklāstītās pieejas mērķis ir novērst traucējumus labi funkcionējošos un nobriedušos valstu tirgos, vienlaikus stimulējot segto obligāciju plašāku izmantojumu. Priekšlikumā ir iekļauti noteikumi par iepriekš spēkā esošo nosacījumu saglabāšanu attiecībā uz esošām segtajām obligācijām, lai izlīdzinātu izmaksas to emitentiem un tirgiem. Kā redzams ietekmes novērtējumā, paredzamās izmaksas var uzskatīt par proporcionālām, ņemot vērā sagaidāmos ieguvumus.

- **Juridiskā instrumenta izvēle**

Direktīva ir piemērots instruments, lai ES līmenī izveidotu saskaņotu tiesisko regulējumu attiecībā uz segtajām obligācijām. Šīs direktīvas pamatā ir principi, līdz minimumam samazinot sīki izstrādātus noteikumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu, ka kopīgs strukturālu pamatnoteikumu kopums tiek piemērots visā vienotajā tirgū. Dalībvalstīm būs zināma rīcības brīvība, formulējot savus tiesību aktus, ar ko tiks transponēti direktīvā noteiktie principi.

3. **EX POST NOVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI**

- **Ex post novērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude**

Šī iniciatīva par segtajām obligācijām attiecas uz jomu, kas pašlaik pārsvarā nav aplūkota Savienības tiesību aktos.

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Komisija, sagatavojot šo priekšlikumu, vairākos gadījumos apspriedās ar ieinteresētajām personām, jo īpaši, izmantojot šādus līdzekļus:

- i) atklāta sabiedriskā apspriešanās par segtajām obligācijām (2015. gada septembris — 2016. gada 6. janvāris);
- ii) publicēts sākotnējais ietekmes novērtējums (2017. gada 9. jūnijs);
- iii) divas ekspertu grupas banku, maksājumu un apdrošināšanas jomā sanāksmes un viena Finanšu pakalpojumu komitejas sanāksme.

Saskaņā ar KTS rīcības plānu sabiedriskās apspriešanās mērķis bija novērtēt nepilnības un vājos punktus valsts segto obligāciju tirgos un izvērtēt priekšrocības, ko varētu sniegt Eiropas līmeņa regulējums. Lai gan respondenti bažījās, ka saskaņošana, pamatojoties uz pieeju “viens der visam”, varētu kaitēt labi funkcionējošiem tirgiem un mazināt piedāvāto produktu elastīgumu un klāstu, viņi arī izteica piesardzīgu atbalstu mērķtiecīgai rīcībai ES līmenī, ja saskaņošanas pamatā būtu principi un spēkā esošie regulējumi, un tiktu ņemtas vērā valstu tirgu īpatnības. Apspriešanās rezultāti tika diskutēti publiskajā uzklāstīšanā 2016. gada 1. februārī⁷.

Komisija saņēma četras atbildes uz sākotnējo ietekmes novērtējumu; visās no tām tika pausts atbalsts ES likumdošanas iniciatīvai. Respondenti pievērsās īpašiem valsts regulējumu (piemēram, likviditātes) aspektiem un apstiprināja vispārējo uzskatu par atbalstu saskaņošanai, ar kuru netiktu apdraudēta nacionālo sistēmu sekmīga darbība.

⁷ Sabiedrisko apspriešanos rezultāti ir pieejami šeit: http://ec.europa.eu/finance/consultations/2015/covered-bonds/index_en.htm

Pirmajā ekspertu grupas banku, maksājumu un apdrošināšanas jomā sanāksmē (2017. gada 9. jūnijā) vairākums dalībvalstu, pamatojoties uz EBI 2016. gada ieteikumiem, pauda atbalstu Savienības segto obligāciju regulējumam, ja tas paliek balstīts uz principiem. Otrajā sanāksmē (2017. gada 28. septembrī) diskusijas bija detalizētākas, taču kopumā dalībvalstis joprojām atbalstīja uz principiem balstītu pieeju. Dalībvalstis pauda līdzīgu viedokli Finanšu pakalpojumu komitejas 2017. gada jūlija sanāksmē.

Priekšlikuma pamatā ir arī turpmākas sanāksmes ar ieinteresētajām personām un ES iestādēm. Kopumā ieinteresētās personas (lai gan tām bija tendence koncentrēties uz to situācijā būtiskāko aspektu) pievērsās jautājumam par to, kā nepieciešamību mainīt spēkā esošos regulējumus nolūkā pievērsties prudenčuālajiem apsvērumiem līdzsvarot ar vēlmi izvairīties no traucējumiem nacionālo sistēmu sekmīgai darbībai. Piezīmes saistībā ar pievērsanos prudenčuālajiem apsvērumiem, kas saistīti ar preferenciālā režīma piemērošanu segtām obligācijām, galvenokārt nāca no ESRK, EBI un Eiropas Centrālās bankas, kā arī zināmā mērā no to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās ir labi attīstīti segto obligāciju tirgi, un no kredītreitingu aģentūrām; savukārt piezīmes saistībā ar pievērsanos labi funkcionējošiem valstu tirgiem galvenokārt tika saņemtas no dalībvalstīm, kurās ir labi attīstīti segto obligāciju tirgi, un no emitentiem un ieguldītājiem.

Arī Eiropas Parlaments atbalstīja šo rīcību, aicinot izstrādāt Eiropas tiesisko regulējumu attiecībā uz segtajām obligācijām⁸.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

EBI 2014. gada 1. jūlijā nāca klajā ar ziņojumu par paraugpraksi, lai Savienībā nodrošinātu stingru un saskaņotu regulējumu attiecībā uz segtajām obligācijām⁹. Ziņojums tika sagatavots, reaģējot uz ESRK 2012. gada decembra ieteikumu par kredītiestāžu finansēšanu¹⁰. Tajā pēc Komisijas 2013. gada decembra aicinājuma sniegt ieteikumu, pamatojoties uz KPR 503. pantu¹¹, tika iekļauts arī EBI atzinums par to, cik piemērots ir pašreizējais segtajām obligācijām piemērotais prudenčuālais režīms.

Pēc tam ESRK ieteica EBI uzraudzīt segto obligāciju tirgus darbību, atsaucoties uz apzināto paraugpraksi, un aicināja EBI nepieciešamības gadījumā ieteikt turpmākus pasākumus.

Reaģējot uz to, EBI 2016. gada decembrī nāca klajā ar dokumentu “Ziņojums par segtajām obligācijām: ieteikumi segto obligāciju sistēmu saskaņošanai ES” (*Report on covered bonds — recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU*). Tajā ietverta visaptveroša analīze par regulatīvām norisēm segto obligāciju regulējumos atsevišķās dalībvalstīs, īpašu uzmanību pievēršot tam, kāda ir saskaņotības pakāpe ar paraugprakses piemēriem, kas apzināti iepriekšējā ziņojumā. Pamatojoties uz analīzes rezultātiem, EBI aicināja veikt leģislatīvus pasākumus, lai Savienības līmenī saskaņotu segtās obligācijas.

⁸ 2017. gada 4. jūlija rezolūcija par ziņojumu “Virzība uz Eiropas satvaru attiecībā uz segtajām obligācijām” (2017/2005(INI)).

⁹ Ziņojums par ES segto obligāciju regulējumiem un kapitāla prasībām (*Report on EU Covered Bond Frameworks and Capital Treatment*), EBI (2014. gads).

¹⁰ 2012. gada 20. decembra Ieteikums par kredītiestāžu finansēšanu, Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (ESRB/2012/2) (2013/C 119/01).

¹¹ Aicinājums EBI sniegt viedokli par segto obligāciju kapitāla prasībām, ref. Ares (2013) 3780921 (20.12.2013.).

Šā priekšlikuma pamatā ir EBI analīze un ieteikumi. Tas atšķiras tikai nebūtiskās jomās, piemēram, attiecībā uz seguma portfelī ietilpstošo atvasināto instrumentu detalizācijas pakāpi, uz to, ka seguma portfeļa uzraugs nav obligāts, un uz virsnodrošināšanas līmeni.

Komisija 2016. gada augustā bija pasūtījusi ICF pētījumu¹², lai novērtētu pašreizējo segto obligāciju tirgu darbības rezultātus un iespējamās ES līmeņa rīcības izmaksas un ieguvumus. Pētījumā, kas tika publicēts 2017. gada maijā, tika aplūkotas EBI ieteikumu iespējamās izmaksas un ieguvumi. Kopumā tika secināts, ka leģislatīvas iniciatīvas iespējamie ieguvumi atsver iespējamās izmaksas un tādēļ leģislatīvi pasākumi ir pamatojami.

Bāzeles Banku uzraudzības komiteja 2017. gada decembrī pabeidza atlikušās pēckrīzes regulējuma reformas “Bāzele III” Starptautiskajos reglamentējošajos noteikumos attiecībā uz banku sektoru¹³. Reformas ietvaros Bāzeles Banku uzraudzības komiteja pārstrādāja standarta pieeju kredītriskam, tostarp iekļaujot jaunus standartus riska darījumiem ar segtajām obligācijām. Pirmo reizi jaunie standarti lielā mērā starptautiskā līmenī atkārtoti ES pieeju KPR, ļaujot segto obligāciju riska darījumiem piemērot zemākas riska pakāpes saskaņā ar noteiktiem nosacījumiem. Tādējādi tiek atzīts, ka procedūra, ko ES piemēro segtajām obligācijām, ir saprātīgi dzīvotspējīga un pamatota ar pamatā esošā instrumenta iezīmēm.

• Ietekmes novērtējums

Šim priekšlikumam ir pievienots ietekmes novērtējums, kas Regulējuma kontroles padomei (RKP) tika iesniegts 2017. gada 6. oktobrī un tika apstiprināts 2017. gada 17. novembrī¹⁴.

RKP uzteica visaptverošo un labi strukturēto ietekmes novērtējumu un atzina, ka tā intervences loģika tiek piemērota sistemātiski un ietver daudz kvantitatīvu rādītāju, lai pamatotu tā konstatējumus. RKP ieteica ziņojumu uzlabot dažos noteiktos aspektos:

- a) pamatojums, kāpēc “29. režīms” tiek uzskatīts par nepievilcīgu; un
- b) lielāka skaidrība par “minimālās saskaņošanas” pieejas galvenajiem elementiem un to, vai (un kādā veidā) tie neatbilst EBI atzinumam (šim nolūkam ir pievienots 6. pielikums).

Ietekmes novērtējumā ir izdarīti attiecīgi grozījumi, pievēršoties arī RKP papildu ierosinājumiem:

- i) sīkāks skaidrojums par Eiropas nodrošināto parādzīmi (ENP);
- ii) sīkāks pamatojums priekšrocībām, ko sniedz segto obligāciju emitēšana;
- iii) padziļinātāka analīze par reglamentējošo noteikumu saskaņošanas ietekmi uz pārrobežu tirdzniecību (emitēšana, ieguldījumi) ar segtajām obligācijām;
- iv) noraidīts variants, ar ko tikai pielāgo prudenčiālo režīmu segtajām obligācijām;
- v) plašāks skaidrojums par “pastarpināto ietekmi”, kas novērtēta finanšu literatūrā; un
- vi) tabula, kurā parādīta saikne starp uzraudzības darbību un kritēriju priekšrocībām.

Komisija izskatīja vairākus politikas risinājumus, ar ko attīstīt segto obligāciju tirgus un pievērsties prudenčiālajiem apsvērumiem. Politikas risinājumi, sākot ar neregulatīvu

¹² “Segtās obligācijas Eiropas Savienībā: tiesiskā regulējuma un tirgus uzvedības saskaņošana” (*Covered bonds in the European Union: harmonisation of legal frameworks and market behaviours*), ICF (2017. gads).

¹³ ““Bāzele III”: pēckrīzes reformu pabeigšana”, Bāzeles Banku uzraudzības komiteja (7.12.2017.).

¹⁴ SWD(2018) 51 un SWD(2018) 50.

risinājumu un beidzot ar risinājumiem, kuros notiek pilnīga saskaņošana, attiecībā uz saskaņošanas līmeni atšķiras šādi:

- pamatrisinājums: nerīkoties;
- 1. risinājums: neregulatīvs risinājums;
- 2. risinājums: minimāla saskaņošana, pamatojoties uz valstu režīmiem;
- 3. risinājums: pilnīga saskaņošana, aizstājot valstu režīmus; un
- 4. risinājums: “29. režīms”, kas darbojas paralēli valstu režīmiem.

1. risinājums (neregulatīvais risinājums) tika uzskatīts par neefektīvu mērķu sasniegšanai, jo nav nekādas garantijas, ka dalībvalstis ievēros paraugpraksi. 3. risinājums (pilnīga saskaņošana), iespējams, palīdzētu sasniegt mērķus, bet varētu radīt traucējumus esošos labi funkcionējošos tirgos. 4. risinājuma (“29. režīms”, kas nozīmē, ka emitentiem, pamatojoties uz brīvprātības principu, tiktu piemērots pilnībā integrēts režīms kā alternatīva valstu tiesību aktiem par segtajām obligācijām, līdz ar ko nebūtu nepieciešami grozījumi spēkā esošajos valstu tiesību aktos) efektivitāte ir atkarīga no tā, kā nozare to ieviesīs. Apspriešanās liecina, ka šādas ieviešanas iespējamība ir niecīga; tas varētu apdraudēt izredzes sasniegt izvirzītos mērķus. Turklāt paralēla sistēma sekmētu turpmāku sadrumstalotību un izmaksu dublēšanos.

Izvēlētais risinājums ir 2. risinājums (minimāla saskaņošana, pamatojoties uz valstu režīmiem). Tas balstās uz ieteikumu EBI 2016. gada ziņojumā, izņemot dažas nelielas atkāpes (saskaņā ar stingriem aicinājumiem, ko ieinteresētās personas izteikušas apspriežu laikā, daži noteikumi ir mazāk detalizēti, nekā norādīts ziņojumā, lai vairāk aizsargātu spēkā esošas un labi funkcionējošas valstu sistēmas). Šīs atkāpes neietekmē nedz segto obligāciju svarīgākās strukturālās iezīmes, nedz arī to uzraudzību. Ar izvēlēto risinājumu par saprātīgām izmaksām tiek sasniegta lielākā daļa iniciatīvas mērķu. Tas arī rada līdzsvaru starp elastīgumu, kas nepieciešams, lai ņemtu vērā dalībvalstu īpatnības, un viendabību, kāda nepieciešama, lai panāktu saskaņotību Savienības līmenī. Tas varētu būt visiedarbīgākais paņēmieni, lai sasniegtu mērķus, vienlaikus nodrošinot efektivitāti un līdz minimumam samazinot traucējumus un pārejas izmaksas. Tas ir arī viens no tālejošākajiem risinājumiem regulatīvā ziņā, kas vienlaikus saņem atbalstu no lielākās daļas ieinteresēto personu.

Īstenojot šo risinājumu, tiktu veicināta segto obligāciju tirgus attīstība tur, kur tie nepastāv vai ir vāji attīstīti. Tas arī samazinātu emitentu finansējuma izmaksas, palīdzētu dažādot ieguldītāju bāzi, atvieglotu pārrobežu ieguldījumus un piesaistītu ieguldītājus ārpus ES. Kopumā tas samazinātu aizņēmumu izmaksas.

Ar šo risinājumu tiktu risināti prudenciāli apsvērumi, tostarp saistībā ar tirgus inovāciju, un nodrošināti prudenciālie ieguvumi saistībā ar produkta strukturālo iezīmju saskaņošanu ar preferenciālu prudenciālo režīmu Savienības līmenī. Tas stiprinātu ieguldītāju aizsardzību, un tā kredītkvalitāti uzlabojošās iezīmes samazinātu ieguldītāju uzticamības pārbaudes izmaksas.

Paredzams, ka izvēlēta risinājuma ietekmē ieguldītājiem zemo cenu jurisdikcijās palielinātos vienreizējas un atkārtotas tiešās administratīvās izmaksas (skatīt ietekmes novērtējumu). Izmaksas pieaugtu arī uzraudzības iestādēm. Tajā pašā laikā emitenti gūtu labumu no zemākām finansējuma izmaksām, savukārt iedzīvotāji varētu baudīt zemākas aizņēmumu izmaksas. Izmaksas ieguldītājiem nepieaugtu, jo uzticamības pārbaudes izmaksas būtu zemākas.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Segto obligāciju paketes un jo īpaši šīs direktīvas mērķis ir saskaņot jomu, kas pašlaik galvenokārt tiek reglamentēta valstu līmenī. Minimālā saskaņošana direktīvā nodrošinās vienkāršošanu attiecībā uz valstu režīmu būtiskāko elementu pamatsaskaņošanu.

- **Pamattiesības**

ES ir apņēmusies ievērot augstus pamattiesību aizsardzības standartus. Šajā saistībā ir maz ticams, ka priekšlikumam būtu tieša ietekme uz minētajām tiesībām, kas norādītas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Šis priekšlikums neietekmē Savienības budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Komisijai piecus gadus pēc transponēšanas termiņa beigām un ciešā sadarbībā ar EBI ir jāveic direktīvas novērtējums un jāziņo Eiropas Parlamentam, Padomei un Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai par galvenajiem konstatējumiem. Novērtējums jāveic saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādņem.

Dalībvalstis regulāri uzraudzītu direktīvas piemērošanu, pamatojoties uz vairākiem rādītājiem (piemēram, emitenta veidu, atļauju skaitu, atbilstīgo aktīvu veidu, virsnodrošināšanas līmeni; emisijas ar pagarināma termiņa struktūru).

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

Priekšmets, darbības joma un definīcijas

Direktīvā segtās obligācijas tiek definētas kā parādsaistības, kuras ir emitējušas kredītiestādes un kuras ir nodrošinātas ar norobežotu aktīvu kopumu, attiecībā uz ko obligāciju turētājiem privileģētu kreditoru statusā ir tiešas regresa tiesības. Segtās obligācijas parasti emitē kredītiestādes. Direktīvā — saskaņā ar šo tradīciju — segto obligāciju emisija ir ļauta tikai kredītiestādēm. Tas atbilst instrumenta būtībai, t. i., nodrošināt finansējumu aizdevumiem, un aizdevumu piešķiršana plašā mērogā ir kredītiestādes darbs. Turklāt kredītiestādēm ir nepieciešamās zināšanas un kredītriska pārvaldības spējas saistībā ar aizdevumiem seguma portfelī, un tām piemēro pamatotas kapitāla prasības, kas palīdz nostiprināt ieguldītāju aizsardzību, kā tas noteikts divējāda regresa tiesību mehānismā.

Emitenti, kas atbilst šīs direktīvas prasībām, var izmantot marķējumu “Eiropas segtās obligācijas”, ko var izmantot kopā ar konkrētiem valstu marķējumiem.

Segto obligāciju strukturālās iezīmes

Šajā iedaļā paredzēta virkne strukturālo prasību, kas ir precīzāk formulētas nekā tās, kuras ir norādītas PVKIU direktīvā, un tām būtu jāpalīdz uzlabot ES segto obligāciju kvalitāti. Konkrētāk:

- divējāda regresa tiesības ieguldītājiem sniedz iespēju veikt dubultu prasījumu gan pret segto obligāciju emitentu, gan pret seguma portfeļa aktīviem;
- neaizskaramība bankrota gadījumā nozīmē, ka segto obligāciju termiņu nevar automātiski saīsināt emitenta maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā. Ir svarīgi nodrošināt, ka ieguldītājiem tiek atmaksāts saskaņā ar līgumā noteikto grafiku pat saistību neizpildes gadījumā. Neaizskaramība bankrota gadījumā ir tieši saistīta ar divējāda regresa tiesību mehānismu un ir segto obligāciju regulējuma galvenais elements;
- direktīvā ir iekļauti noteikumi, lai nodrošinātu seguma portfeļa kvalitāti, jo īpaši panākot to, ka tikai augstas kvalitātes aktīvus izmanto par nodrošinājumu. Pastāv saistīti noteikumi par seguma aktīvu nošķiršanu un atrašanās vietu, par aktīvu viendabību, par pārliecināšanos, ka ārpus ES esošiem aktīviem ir tādas pašas kvalitatīvās iezīmes kā aktīviem, kuri atrodas ES, par pārliecināšanos, ka atvasināto instrumentu līgumus izmanto tikai riska ierobežošanas nolūkā attiecībā uz seguma portfeli, un par seguma portfeļa uzrauga darbību. Visbeidzot, seguma aktīviem ir vienmēr jāsedz segto obligāciju saistības;
- tā kā segtās obligācijas galvenokārt emitē lielas bankas, to priekšrocības bieži vien nav pieejamas mazākām iestādēm. Direktīvā emitentiem ļauts saskaņā ar konkrētiem nosacījumiem apvienot vairāku kredītiestāžu seguma aktīvus. Tas ir paredzēts, lai stimulētu mazākas iestādes veikt emisiju un lai sniegtu tām piekļuvi segto obligāciju finansējumam;
- tirgus norises segto obligāciju jomā ietver jaunas likviditātes struktūras, ar ko risināt likviditātes un termiņu nesakritību. Ņemot vērā to, ka arvien vairāk tiek izmantotas segtās obligācijas, kuru termiņu ļauts pagarināt, un to, ka šādas struktūras mazina saistību neizpildes risku, direktīva reglamentē struktūras, lai nodrošinātu, ka tās nav pārlietu sarežģītas vai neskaidras un ka tās nemaina segto obligāciju strukturālās iezīmes, pakļaujot ieguldītājus lielākam riskam;
- lai novērstu likviditātes risku, direktīvā ir noteiktas prasības par likviditātes rezervēm, kas tieši saistītas ar seguma portfeli, papildinot prudenciālās likviditātes prasības, kas noteiktas citos attiecīgajos ES tiesību aktos finanšu jomā;
- direktīvā izveidots satvars dalībvalstu iespējai pieprasīt seguma portfeļa uzraugu. Tam, ka pastāv seguma portfeļa uzraugs, nevajadzētu skart kompetento iestāžu pienākumus attiecībā uz īpašas publiskās uzraudzības veikšanu, kas noteikta ar šo direktīvu; un
- direktīvā ir iekļautas pārredzamības prasības, kas balstītas uz valstu likumdevēju un tirgus dalībnieku iniciatīvām, atklāt informāciju segto obligāciju ieguldītājiem. Tās nodrošinās saskaņotu informācijas atklāšanas līmeni un ļaus ieguldītājiem novērtēt segto obligāciju risku.

Segto obligāciju publiskā uzraudzība

Segto obligāciju publiskā uzraudzība ir būtisks aspekts daudzos valstu segto obligāciju regulējumos, un tā ir īpaši paredzēta, lai aizsargātu ieguldītājus. Ar šo direktīvu tiek saskaņoti šādas uzraudzības komponenti un precizēti uzraudzību veicošo valstu kompetento iestāžu uzdevumi un pienākumi. Ņemot vērā šīs direktīvas darbības jomu un to, ka šī konkrētā nodrošināto obligāciju uzraudzība ir produktu uzraudzība, kas atšķiras no vispārējas uzraudzības (piemēram, prudenciāla rakstura uzraudzības), dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai

norīkot dažādas kompetentās iestādes. Šādos gadījumos direktīvā paredzēts, ka kompetentās iestādes cieši sadarbojas.

Lai nodrošinātu atbilstību šai direktīvai, dalībvalstīm ir jāparedz administratīvie sodi un citi administratīvie pasākumi, kuri ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši un kurus īsteno kompetentās iestādes. Sodiem un pasākumiem piemēro pamatprasības attiecībā uz adresēm, to piemērošanā vērā ņemamajiem kritērijiem, publiskošanu, galvenajām sankciju noteikšanas pilnvarām un sankciju līmeni.

Marķējums

Segtās obligācijas Savienībā bieži tiek tirgotas, izmantojot valstu līmeņa nosaukumus un marķējumus. Ar šo direktīvu kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, tiek ļauts izmantot īpašo marķējumu "Eiropas segtās obligācijas". Marķējuma izmantošana varētu ieguldītājiem atvieglot segto obligāciju kvalitātes novērtēšanu. Tomēr marķējuma izmantošanai vajadzētu būt fakultatīvai, un dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai savu spēkā esošo valsts līmeņa nosaukumu un marķējuma regulējumu, ja tas atbilst šajā direktīvā noteiktajām prasībām, saglabāt paralēli marķējumam "Eiropas segtās obligācijas".

Attiecības ar noregulējuma sistēmu

Šīs direktīvas mērķis nav saskaņot valstu maksātnespējas režīmus vai noregulējuma gadījumos mainīt segtajām obligācijām piemēroto pieeju saskaņā ar Direktīvu 2014/59/ES (Banku atveseļošanas un noregulējuma direktīva (BAND))¹⁵. Gluži pretēji, tajā tiek noteikti vispārīgi principi, kas reglamentē segto obligāciju programmu administrēšanu emitenta maksātnespējas/noregulējuma gadījumos. Kredītiestādes noregulējuma gadījumā BAND ļauj noregulējuma iestādei īstenot kontroli pār finanšu iestādi, jo īpaši pārvaldot un realizējot tās aktīvus un īpašumus, tostarp tās segto obligāciju programmu. Šādus uzdevumus var īstenot tieši noregulējuma iestāde vai netieši īpašais vadītājs vai cita persona, ko iecēlusi noregulējuma iestāde. Ar šo direktīvu netiek mainīta segtajām obligācijām saskaņā ar BAND piemērotā pieeja, kas izslēdz segtās obligācijas no iekšējās rekapitalizācijas instrumenta piemērošanas līdž seguma portfelī esošā nodrošinājuma līmenim, kā noteikts BAND 44. panta 2. punkta trešajā daļā. Atvasināto instrumentu līgumi seguma portfelī arī kalpo par nodrošinājumu un nevar tikt izbeigti emitenta maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā, lai nodrošinātu to, ka seguma portfelis paliek neietekmēts, nošķirts un ar pietiekamu finansējumu. BAND arī ietverti aizsardzības pasākumi, ar ko novērst saistīto saistību, tiesību un līgumu sadalīšanu, un tajā ir ierobežotas darbības, kuras attiecas uz līgumiem, kas noslēgti ar vienu un to pašu darījumu partneri, uz kuru attiecas drošības pasākumi, tostarp segtās obligācijas. Aizsardzības pasākuma piemērošanas gadījumā noregulējuma iestādēm vajadzētu būt pienākumam visus saistītos līgumus pārvest nodrošinājuma līguma ietvaros vai tos visus atstāt atlikušajai grūtībās nonākošajai iestādei.

Trešās valsts režīms

Pašlaik Savienības tiesību aktos nav vispārīga trešo valstu režīma segtajām obligācijām. Tomēr Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/61 (Deleģētā regula par likviditātes seguma

¹⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atveseļošanas un noregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.)

prasību (*LCR*)¹⁶ ļauts ārvalstu segtajām obligācijām, kas atbilst īpašiem atbilstības noteikumiem, piemērot preferenciālu režīmu, lai noteiktu likviditātes rezerves. Līdzvērtīguma spektrs ir ļoti ierobežots, jo tas attiecas tikai uz nelielu daļu no likviditātes rezervēm.

Šajā direktīvā paredzēts, ka Komisija ciešā sadarbībā ar EBI novērtē, vai vispārīgs līdzvērtīguma režīms trešo valstu segto obligāciju emitentiem un ieguldītājiem ir nepieciešams vai lietderīgs.

Grozījumi citās direktīvās

Ar šo direktīvu aizstāj segto obligāciju definīciju PVKIU Direktīvas 52. panta 4. punktā, un tā kļūst par vienīgo atsauci visiem Savienības tiesību aktiem, kas attiecas uz segtajām obligācijām. Tāpēc definīcija PVKIU Direktīvā būtu jāsvītro un jāaizstāj ar atsauci uz definīciju šajā direktīvā. Tāpat atsauci citās direktīvās uz PVKIU direktīvas definīciju būtu jāaizstāj ar atsauci uz šo direktīvu.

¹⁶ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/61 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA**par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza Direktīvu 2009/65/EK un Direktīvu 2014/59/ES**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. un 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu¹,ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu²,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK³ 52. panta 4. punktā ir paredzētas ļoti vispārīgas prasības attiecībā uz segto obligāciju strukturālajiem elementiem. Minētās prasības attiecas tikai uz nepieciešamību, ka segtās obligācijas emitēt kredītiestāde, kuras juridiskā adrese ir dalībvalstī, un ka uz tām attiecas īpaša publiskā uzraudzība, kā arī divējāda regresa tiesību mehānisms. Valstu segto obligāciju regulējumi risina šos jautājumus, regulējot tos daudz detalizētākā līmenī. Šajos valstu regulējumos ir ietverti arī citi strukturālie noteikumi, jo īpaši noteikumi par seguma portfeļa sastāvu, aktīvu atbilstības kritērijiem, iespēju apvienot aktīvus, pārredzamības un ziņošanas pienākumiem un likviditātes riska mazināšanu. Dalībvalstu pieeja regulējumam atšķiras arī pēc būtības. Vairākās dalībvalstīs nav īpaša valsts regulējuma attiecībā uz segtajām obligācijām. Līdz ar to svarīgākie strukturālie elementi, kuri ir jāievēro attiecībā uz Savienībā emitētām segtajām obligācijām, vēl nav noteikti Savienības tiesību aktos.
- (2) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantu⁴ noteikti nosacījumi papildus Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā norādītajiem nosacījumiem, lai iegūtu preferenciālu prudenciālo režīmu attiecībā uz kapitāla prasībām, kas ļauj kredītiestādēm, kuras veic ieguldījumus segtajās obligācijās, turēt mazāk kapitāla, nekā gadījumos, kad tiek veikti ieguldījumi citos aktīvos. Tā kā

¹ OV C, , p. .² OV C, , p. .³ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 26. jūnija Regula (ES) Nr. 575/2013 par prudenciālām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

minētās papildu prasības palielina segto obligāciju saskaņošanas līmeni Savienībā, tās kalpo īpašajam mērķim definēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem segto obligāciju ieguldītājiem var piemērot šādu privileģētu režīmu, un tās nav piemērojamas ārpus Regulas (ES) Nr. 575/2013 satvara.

- (3) Citi Savienības tiesību akti, tostarp Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/61⁵, Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35⁶ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/59/ES⁷ arī atsaucas uz Direktīvā 2009/65/EK noteikto definīciju, lai identificētu segtās obligācijas, kurām var piemērot preferenciālo režīmu, kas ar šiem tiesību aktiem ieviests attiecībā uz segto obligāciju ieguldītājiem. Tomēr formulējumi minētajos tiesību aktos atšķiras atkarībā no to mērķiem un priekšmetiem, un tādēļ termins “segtās obligācijas” netiek lietots konsekventi.
- (4) Var uzskatīt, ka segtajām obligācijām piemērotā pieeja kopumā ir saskaņota attiecībā uz nosacījumiem par ieguldījumiem segtajās obligācijās. Tomēr visā Savienībā trūkst saskaņotības attiecībā uz nosacījumiem par segto obligāciju emisiju, un tam ir zināmas sekas. Pirmkārt, preferenciālo režīmu piemēro vienādi instrumentiem, kas var atšķirties pēc būtības un riska pakāpes, un ieguldītāju aizsardzības. Otrkārt, dažādu valstu regulējumu pastāvēšana vai to neesamība rada šķēršļus tam, ka attiecībā uz segtajām obligācijām tiktu izveidots patiesi integrēts vienotais tirgus, kura pamatā būtu kopīgi atzīta definīcija, kas nodrošinātu atbilstošu ieguldītāju aizsardzības līmeni. Treškārt, atšķirības valstu noteikumos paredzētajos aizsardzības pasākumos var radīt finanšu stabilitātes risku, ja segtās obligācijas ar atšķirīgu ieguldītāju aizsardzības līmeni var iegādāties visā Savienībā un tām piemērot preferenciālu prudenciālo režīmu atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 575/2013 un citiem Savienības tiesību aktiem.
- (5) Tādēļ ir nepieciešams saskaņot valstu režīmus, lai nodrošinātu netraucētu un nepārtrauktu labi funkcionējošu segto obligāciju tirgu attīstību Savienībā un mazinātu iespējamo risku un apdraudējumu finanšu stabilitātei. Šī uz principiem balstītā saskaņošana radīs kopīgu pamatu visu segto obligāciju emisijai Savienībā. Saskaņošanai ir vajadzīgs, lai visas dalībvalstis ieviestu segto obligāciju regulējumus, kam būtu arī jāsekmē segto obligāciju tirgu izveide tajās dalībvalstīs, kurās tas pašlaik vēl nepastāv. Šāds tirgus nodrošinātu stabila finansējuma avotu kredītiestādēm, kas līdz ar to būtu labākā situācijā, lai patērētājiem un uzņēmumiem izsniegtu pieejamus hipotekāros kredītus un ieguldītājiem darītu pieejamus drošākus ieguldījumus.
- (6) Eiropas Sistēmisko risku kolēģija (“ESRK”) nāca klajā ar ieteikumu⁸, aicinot valstu kompetentās iestādes un Eiropas Banku iestādi (“EBI”) apzināt paraugpraksi attiecībā uz segtajām obligācijām un veicināt valstu regulējumu saskaņošanu. Kolēģija arī ieteica EBI koordinēt valstu uzraudzības iestāžu veiktos pasākumus, jo īpaši attiecībā uz seguma portfeļu kvalitāti un nošķiršanu, segto obligāciju neizskaramību bankrota

⁵ Komisijas 2014. gada 10. oktobra Deleģētā regula (ES) 2015/61, ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁶ Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/35 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/138/EK par uzņēmējdarbības uzsākšanu un veikšanu apdrošināšanas un pārapsrošināšanas jomā (Maksāspēja II) (OV L 12, 17.1.2015., 1. lpp.).

⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/59/ES, ar ko izveido kredītiestāžu un ieguldījumu brokeru sabiedrību atvēršanas un neregulējuma režīmu un groza Padomes Direktīvu 82/891/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/ES, 2012/30/ES un 2013/36/ES, un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 648/2012 (OV L 173, 12.6.2014., 190. lpp.)

⁸ Eiropas Sistēmisko risku kolēģijas Ieteikums (2012. gada 20. decembris) par kredītiestāžu finansējumu (ESRK/2012/2) (2013/C 119/01).

gadījumā, aktīvu un saistību risku, kas ietekmē seguma portfeļus, un informācijas atklāšanu par seguma portfeļu sastāvu. Ieteikumā EBI arī aicināta divus gadus uzraudzīt segto obligāciju tirgus darbību, atsaucoties uz EBI apzināto paraugpraksi, lai novērtētu nepieciešamību pēc leģislatīviem pasākumiem un ziņotu par šādu nepieciešamību ESRK un Komisijai.

- (7) Komisija 2013. gada decembrī nāca klajā ar aicinājumu EBI sniegt konsultācijas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 503. panta 1. punktu.
- (8) Reaģējot uz ESRK 2012. gada 20. decembra ieteikumu un Komisijas 2013. gada decembra aicinājumu sniegt konsultācijas, EBI 2014. gada 1. jūlijā nāca klajā ar ziņojumu⁹. Minētajā ziņojumā ir ieteikts panākt lielāku konvergenci valstu segto obligāciju tiesiskajās, regulatīvajās un uzraudzības sistēmās, lai turpmāk atbalstītu vienota preferenciāla riska svēruma režīmu attiecībā uz segtajām obligācijām Savienībā.
- (9) Kā to paredzēja ESRK, EBI turpināja divus gadus uzraudzīt segto obligāciju tirgus darbību, atsaucoties uz paraugpraksi, kas bija noteikta minētajā ieteikumā. Pamatojoties uz to, EBI 2016. gada 20. decembrī ESRK, Padomei un Komisijai iesniedza otro ziņojumu par segtajām obligācijām¹⁰. Ziņojumā tika secināts, ka būtu nepieciešama turpmāka saskaņošana, lai nodrošinātu, ka segto obligāciju definīcija un regulatīvā pieeja tām Savienībā ir konsekventāka. Turklāt ziņojumā secināts, ka saskaņošana būtu jābalsta uz pastāvošajiem un labi funkcionējošajiem tirgiem dažās dalībvalstīs.
- (10) Sektās obligācijas parasti emitē kredītiestādes. Instrumenta būtība ir nodrošināt finansējumu aizdevumiem, un viena no kredītiestāžu pamatdarbībām ir aizdevumu piešķiršana plašā mērogā. Tādēļ Savienības tiesību aktos, ar ko segtajām obligācijām tiek piemērots preferenciāls režīms, ir noteikts, ka tām jābūt kredītiestāžu emitētām.
- (11) Tas, ka segto obligāciju emisija ir tikai kredītiestāžu ziņā, nodrošina, ka emitentam ir nepieciešamās zināšanas par to, kā pārvaldīt kredītrisku, kas saistīts ar seguma portfeli. Tādējādi tiek arī nodrošināts, ka emitentam piemēro kapitāla prasības, liekot uzsvāru uz divējāda regresa tiesību mehānisma radīto ieguldītāju aizsardzību, kas ieguldītājam sniedz iespēju veikt prasījumu gan pret segto obligāciju emitentu, gan pret aktīviem seguma portfeli. Līdz ar to fakts, ka segto obligāciju emisija ir tikai kredītiestāžu ziņā, nodrošina, ka sektās obligācijas ir drošs un iedarbīgs finansējuma instruments, tādējādi veicinot ieguldītāju aizsardzību un finanšu stabilitāti, kas ir nozīmīgi publiskās politikas mērķi vispārējās interesēs. Tāpat arī tas atbilstu labi funkcionējošu valstu tirgu pieejai, kas ļauj tikai kredītiestādēm emitēt sektās obligācijas.
- (12) Tāpēc ir lietderīgi paredzēt, ka saskaņā ar Savienības tiesību aktiem tikai kredītiestādes, kā tās definētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunktā, var emitēt sektās obligācijas. Šīs direktīvas galvenais mērķis ir reglamentēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem minētās kredītiestādes var emitēt sektās obligācijas kā finansēšanas instrumentu, nosakot produktu prasības un īpašu produktu uzraudzību, kas uz tiem attiecas, lai nodrošinātu augstu ieguldītāju aizsardzības līmeni.

⁹ EBI ziņojums par ES segto obligāciju regulējumu un kapitāla režīmu (*EBA report on EU covered bond frameworks and capital treatment*), EBI (2014. gads).

¹⁰ EBI ziņojums par segtajām obligācijām: ieteikumi segto obligāciju sistēmu saskaņošanai ES (*EBA Report on covered bonds — recommendations on harmonisation of covered bond frameworks in the EU*), EBI-Op-2016-23.

- (13) Divējāda regresa tiesību mehānisms ir būtisks jēdziens un elements daudzos spēkā esošajos valstu segto obligāciju regulējumos, un tas ir arī svarīgs segto obligāciju elements, kā minēts Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā. Tāpēc ir nepieciešams precizēt šo jēdzienu, lai nodrošinātu to, ka atbilstīgi saskaņotajiem nosacījumiem ieguldītāji visā Savienībā var veikt prasījumus gan pret segto obligāciju emitentu, gan pret seguma portfeļa aktīviem.
- (14) Arī neaizskaramībai bankrota gadījumā vajadzētu būt būtiskam segto obligāciju elementam, lai nodrošinātu, ka segto obligāciju ieguldītājiem tiek atmaksāts līdz ar obligācijas termiņa iestāšanos. Automātiska atmaksas paātrināšana, iestājoties emitenta saistību neizpildes gadījumam, var ietekmēt to personu prioritātes klasifikāciju, kas ir veikušas ieguldījumus segtajās obligācijās, un tāpēc ir svarīgi nodrošināt, ka segto obligāciju ieguldītājiem arī saistību neizpildes gadījumā tiek atmaksāts saskaņā ar līgumā noteikto grafiku. Līdz ar to neaizskaramība bankrota gadījumā ir tieši saistīta ar divējāda regresa tiesību mehānismu un tāpēc tai vajadzētu būt segto obligāciju regulējuma galvenajam elementam.
- (15) Vēl viena būtiska spēkā esošo segto obligāciju valstu regulējumu iezīme ir tas, ka aktīviem, kas kalpo par nodrošinājumu, vajadzētu būt ļoti kvalitatīviem, lai nodrošinātu seguma portfeļa noturīgumu. Augstas kvalitātes aktīviem ir raksturīgas īpašas iezīmes, kas tos padara atbilstīgus segt prasījumus saistībā ar segto obligāciju. Tādēļ ir lietderīgi noteikt vispārējas kvalitātes iezīmes, kurām būtu jāpiemīt aktīviem, lai tie būtu atbilstoši kalpot par nodrošinājumu. Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā uzskaitītie aktīvi būtu jāuzskata par tādiem, kas ir atbilstoši, lai segto obligāciju regulējuma ietvaros kalpotu par nodrošinājumu seguma portfeli, tas pats attiecas uz aizdevumiem, kuros iesaistīti publiskie uzņēmumi, kā definēts Komisijas Direktīvas 2006/111/EK 2. panta b) punktā, taču arī citus aktīvus ar līdzīgu un augstu kvalitāti varētu uzskatīt par atbilstīgiem saskaņā ar šo direktīvu, ja ir iespējams noteikt to tirgus vērtību vai hipotekāro vērtību. Turklāt direktīvā būtu jāiekļauj noteikumi, ar ko nodrošināt, ka aktīvus, tostarp garantētos aizdevumus, var atgūt vai apmaksāt, izmantojot izpildāmu aizsardzības nolīgumu, kas ir tradicionāla hipotēka vai maksa, aizturējuma tiesības vai garantija, kura nodrošina tādu pašu tiesiskās aizsardzības līmeni un tādējādi nodrošina vienādu drošības līmeni ieguldītājiem. Tomēr šiem noteikumiem par aktīvu atbilstību nebūtu jāattur dalībvalstis no tā, ka citu kategoriju aktīvi tiek pieļauti kā nodrošinājums to valsts regulējumos, ar nosacījumu, ka aktīvi atbilst Savienības tiesību aktiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt arī iespējai izslēgt aktīvus savā valsts regulējumā.
- (16) Segtajām obligācijām ir īpašas strukturālas iezīmes, kuru mērķis ir vienmēr aizsargāt ieguldītājus. Šīs iezīmes ietver prasību par to, ka segto obligāciju ieguldītājiem ir prasījums ne tikai pret emitentu, bet arī pret aktīviem īpašā seguma portfeli. Lai nodrošinātu, ka minētie aktīvi ir kvalitatīvi, būtu jānosaka īpašas prasības par portfeli iekļaujamo aktīvu kvalitāti. Minētās strukturālās prasības saistībā ar produktiem atšķiras no prudenciālajām prasībām, ko piemēro kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas. Strukturālajām prasībām nevajadzētu koncentrēties uz emitējošās iestādes prudenciālā veselīguma nodrošināšanu, bet drīzāk uz ieguldītāju aizsargāšanu, nosakot konkrētas prasības attiecībā uz pašu segto obligāciju. Papildus īpašajai prasībai seguma portfeli izmantot augstas kvalitātes aktīvus ir lietderīgi arī noteikt vispārējās prasības par seguma portfeļa iezīmēm, lai vēl vairāk stiprinātu ieguldītāju aizsardzību. Šīm prasībām būtu jāietver īpaši noteikumi, kuru mērķis ir aizsargāt seguma portfeli, tostarp noteikumi par aktīvu nošķiršanu (tostarp, izmantojot īpašam nolūkam dibinātu sabiedrību) un atrašanos seguma portfeli, lai nodrošinātu ieguldītāju tiesību izpildi,

tostarp emitenta maksātspējas vai noregulējuma gadījumā. Turklāt ir svarīgi reglamentēt seguma portfeļa sastāvu, lai nodrošinātu tā viendabīgumu un veicinātu to, ka ieguldītājs taisnīgi novērtē risku. Turklāt šajā direktīvā būtu jānosaka prasības par segumu, neskarot dalībvalstu tiesības atļaut dažādus riska mazināšanas līdzekļus, piemēram, valūtas un procentu likmju riskiem. Lai nodrošinātu, ka seguma portfeļiem piemēro kopīgus augstas kvalitātes standartus visā Savienībā, būtu arī jānosaka seguma aprēķins un nosacījumi, saskaņā ar kuriem atvasināto instrumentu līgumus var iekļaut seguma portfelī.

- (17) Vairākās dalībvalstīs jau ir noteikta prasība, ka seguma portfeļa uzraugs veic īpašus uzdevumus attiecībā uz atbilstīgo aktīvu kvalitāti un panāk atbilstību valstu seguma prasībām. Tādēļ, lai saskaņotu Savienībā segtajām obligācijām piemēroto pieeju, ir svarīgi skaidri definēt seguma portfeļa uzrauga (ja to pieprasa valsts regulējums) uzdevumus un pienākumus. Tas, ka pastāv seguma portfeļa uzraugs, neatceļ valstu kompetento iestāžu pienākumus attiecībā uz īpašu publisko uzraudzību.
- (18) Nelielas kredītiestādes saskaras ar grūtībām segto obligāciju emisijā, jo segto obligāciju programmu ieviešana bieži rada augstas sākotnējās izmaksas. Arī likviditāte ir īpaši svarīga segto obligāciju tirgos, un tā lielā mērā ir atkarīga no neatmaksāto obligāciju apjoma. Tādēļ ir lietderīgi ļaut divām vai vairākām kredītiestādēm izmantot kopīgu finansējumu, lai mazākās kredītiestādes varētu emitēt segtās obligācijas. Tas nodrošinātu to, ka vairākas kredītiestādes apvienotu aktīvus kā nodrošinājumu segtajām obligācijām, kuras emitējusi viena kredītiestāde, un veicinātu segto obligāciju emisiju tajās dalībvalstīs, kurās pašlaik nav labi attīstītu tirgu. Ir svarīgi, lai prasības par kopēja finansējuma nolīgumu izmantošanu nodrošinātu, ka aktīvi, kas pārvesti uz emitējošo kredītiestādi, atbilst Savienības tiesību aktos noteiktajām prasībām par aktīvu atbilstīgumu un nodrošinājuma aktīvu nošķirtību.
- (19) Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantā noteikti vairāki nosacījumi, kas jāizpilda, attiecībā uz segtajām obligācijām, kuras nodrošinājušas vērtspapīrošanas sabiedrības. Viens no šiem nosacījumiem attiecas uz to, kādā mērā šāda veida nodrošinājumu var izmantot, un ierobežo šādu struktūru izmantojumu 10 vai 15 % apmērā no neatmaksāto segto obligāciju summas. Kompetentās iestādes var noteikt atbrīvojumu no šā nosacījuma piemērošanas saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013. Komisijas pārskatā¹¹ par šāda atbrīvojuma atbilstību tika secināts, ka iespēja vērtspapīrošanas instrumentus vai segtās obligācijas izmantot kā nodrošinājumu, lai emitētu segtās obligācijas, būtu jāatļauj tikai attiecībā uz citām segtajām obligācijām ("grupas iekšējās apkopotu segto obligāciju struktūras"), bet tās būtu jāatļauj neierobežotā apmērā, atsaucoties uz neatmaksāto segto obligāciju summu. Spēja apvienot dažādu emitentu segtās obligācijas kā nodrošinājuma aktīvus grupas iekšējā finansējuma vajadzībām atvieglotu segto obligāciju emisijas attīstību arī jaunietekmes tirgos, un tādēļ būtu lietderīgi ieviest regulējumu, lai šīs struktūras varētu iekļaut Savienības tiesību aktos.
- (20) Tas, ka segto obligāciju seguma portfelis ir pārredzams, ir būtiska šā finanšu instrumenta veida iezīme, jo tā uzlabo salīdzināmību un ļauj ieguldītājiem veikt vajadzīgo riska novērtējumu. Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2003/71/EK¹² ir iekļauti noteikumi par tāda prospekta sastādīšanu, apstiprināšanu un izplatīšanu, kas

¹¹ Komisijas ziņojums Eiropas Parlamentam un Padomei par Regulas (ES) Nr. 575/2013 503. pantu Kapitāla prasības segtajām obligācijām (COM/2015/0509 final).

¹² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/71/EK (2003. gada 4. novembris) par prospektu, kurš jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību, un par Direktīvas 2001/34/EK grozījumiem (OV L 345, 31.12.2003., 64. lpp.).

jāpublicē, publiski piedāvājot vērtspapīrus vai atļaujot to tirdzniecību regulētā tirgū, kurš atrodas vai darbojas dalībvalstī. Laika gaitā valstu likumdevēji un tirgus dalībnieki ir izstrādājuši vairākas iniciatīvas saistībā ar informāciju, kas atklājama segto obligāciju ieguldītājiem, lai papildinātu Direktīvu 2003/71/EK. Tomēr ir nepieciešams Savienības līmenī precizēt, kāds būtu minimālais kopīgais tās informācijas līmenis, kurai vajadzētu būt pieejamai ieguldītājiem pirms segto obligāciju pirkšanas vai tās laikā. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai šīs minimālās prasības papildināt ar papildu noteikumiem.

- (21) Galvenais elements, lai nodrošinātu segto obligāciju ieguldītāju aizsardzību, ir instrumenta likviditātes riska mazināšana. Tas ir būtiski, lai nodrošinātu savlaicīgu segtās obligācijas saistību atmaksāšanu. Tāpēc ir lietderīgi paredzēt seguma portfeļa likviditātes rezerves, lai novērstu likviditātes trūkuma risku, piemēram, termiņu un procentu likmju neatbilstību, maksājumu pārtraukšanu, sajaukšanās risku, atvasinātos instrumentus un citas operacionālās saistības, kas kļūst izpildāmas segto obligāciju programmas ietvaros. Likviditātes rezerves seguma portfelim atšķiras no vispārējām likviditātes prasībām, ko kredītiestādēm piemēro saskaņā ar citiem Savienības tiesību aktiem, proti, likviditātes rezerves seguma portfelim ir tieši saistītas ar seguma portfeli, un to mērķis ir mazināt ar to saistītos likviditātes riskus. Lai samazinātu regulatīvo slogu, dalībvalstīm vajadzētu spēt pieļaut atbilstošu mijiedarbību ar likviditātes prasībām, kuras noteiktas citos Savienības vai valstu tiesību aktos un kalpo mērķiem, kas nav seguma portfeļa likviditātes rezerves. Tāpēc dalībvalstis var nolemt, ka seguma portfeļa likviditātes rezervju prasība būtu jāpiemēro tikai tad, ja saskaņā ar Savienības vai valsts tiesību aktiem kredītiestādei nepiemēro nevienu citu likviditātes prasību laikposmā, uz ko attiecas šādas citas prasības.
- (22) Vairākās dalībvalstīs attiecībā uz termiņa profiliem ir izstrādātas inovatīvas struktūras, lai novērstu iespējamus likviditātes riskus, tostarp termiņu nesakritību. Šīs struktūras ietver iespēju segtās obligācijas paredzēto termiņu pagarināt uz noteiktu laiku vai ļaut naudas plūsmas no seguma portfeļa aktīviem novirzīt tieši uz segto obligāciju turētājiem. Lai visā Savienībā saskaņotu pagarināmo termiņu struktūras, ir svarīgi definēt nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var atļaut šīs struktūras, nodrošinot, ka tie nav pārāk sarežģīti vai nerada paaugstinātu risku ieguldītājiem.
- (23) Īpašas publiskās uzraudzības sistēma ir elements, kas saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu definē segtās obligācijas. Tomēr minētajā direktīvā nav noteikta šādas uzraudzības būtība, saturs un iestādes, kas būtu par to atbildīgas. Tādēļ ir svarīgi, ka elementi, kas veido šādu segto obligāciju publisko uzraudzību, ir saskaņoti un ka to veicošo valstu kompetento iestāžu uzdevumi un pienākumi ir skaidri noteikti.
- (24) Tā kā segto obligāciju publiskā uzraudzība atšķiras no kredītiestāžu uzraudzības Savienībā, dalībvalstīm būtu jāspēj šo dažādo uzraudzības uzdevumu veikšanai izraudzīties valstu kompetentās iestādes, kas atšķiras no tās iestādes, kura veic kredītiestādes vispārējo uzraudzību. Tomēr, lai nodrošinātu konsekveni saistībā ar segto obligāciju publiskās uzraudzības piemērošanu visā Savienībā, ir nepieciešams noteikt prasību, ka kompetentās iestādes, kuras veic segto obligāciju publisko uzraudzību, cieši sadarbojas ar kompetento iestādi, kas veic kredītiestāžu vispārējo uzraudzību.
- (25) Segto obligāciju publiskās uzraudzības ietvaros vajadzētu kredītiestādēm piešķirt atļauju emitēt segtās obligācijas. Tā kā tikai kredītiestādēm būtu jāļauj emitēt segtās obligācijas, kredītiestādes licencei vajadzētu būt priekšnoteikumam šādas atļaujas

saņemšanai. Šajā direktīvā būtu jāiekļauj noteikumi par nosacījumiem, saskaņā ar kuriem kredītiestādes, kam licence izsniegta atbilstīgi Savienības tiesību aktiem, var saņemt atļauju veikt segto obligāciju emisijas darbības segto obligāciju programmas ietvaros.

- (26) Kas attiecas uz atļaujas tvērumu, segto obligāciju programma nozīmē, ka viens vai vairāki seguma portfeļi ir izveidoti, lai veiktu segto obligāciju pirmo emisiju. Dažādas emisijas (dažādi starptautiskie vērtspapīru identifikācijas numuri (*ISIN*)) vienas un tās pašas segto obligāciju programmas ietvaros ne vienmēr nozīmē atsevišķas segto obligāciju programmas.
- (27) Lai nodrošinātu atbilstību pienākumiem, kas noteikti kredītiestādēm, kuras emitē segtās obligācijas, un panāktu līdzīgu pieeju un atbilstību visā Savienībā, dalībvalstīm būtu jānosaka prasība paredzēt administratīvos sodus un citus administratīvos pasākumus, kas būtu iedarbīgi, samērīgi un preventīvi.
- (28) Minētajiem administratīvajiem sodiem un citiem administratīvajiem pasākumiem, ko nosaka dalībvalstis, vajadzētu atbilst konkrētām būtiskām prasībām attiecībā uz minēto sodu vai pasākumu adresātiem, to piemērošanā vērā ņemamajiem kritērijiem, publicēšanas pienākumiem kompetentajām iestādēm, kuras veic segto obligāciju publisko uzraudzību, pilnvarām piemērot sodus un administratīvo naudas sodu līmeni, kas var tikt noteikts.
- (29) Dalībvalstīm būtu jānosaka pienākums nodrošināt, ka kompetentās iestādes, kas veic segto obligāciju publisko uzraudzību, ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, lai visās dalībvalstīs nodrošinātu administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu piemērošanas konsekveni, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un šo sodu līmeni.
- (30) Lai atklātu potenciālus pārkāpumus saistībā ar prasībām, kas attiecas uz segto obligāciju emisiju un tirdzniecību, kompetentajām iestādēm, kuras veic segto obligāciju publisko uzraudzību, vajadzētu būt nepieciešamajām izmeklēšanas pilnvarām un efektīviem mehānismiem, lai veicinātu ziņošanu par potenciāliem vai faktiskiem pārkāpumiem. Šiem mehānismiem nevajadzētu skart jebkuras tādas fiziskas vai juridiskas personas tiesības uz aizstāvību, ko nelabvēlīgi ietekmē šo pilnvaru un mehānismu īstenošana.
- (31) Kompetentajām iestādēm, kas veic segto obligāciju publisko uzraudzību, vajadzētu būt arī pilnvarām piemērot administratīvus sodus un pieņemt citus administratīvus pasākumus, lai nodrošinātu iespējami lielāku darbības tvērumu pēc pārkāpuma un lai palīdzētu novērst turpmākus pārkāpumus neatkarīgi no tā, vai šādi pasākumi tiek kvalificēti kā administratīvi sodi vai kā citi administratīvi pasākumi saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt papildu sodus un augstākus administratīvo naudas sodu līmeņus, nekā ir paredzēts šajā direktīvā.
- (32) Spēkā esošos valsts tiesību aktus attiecībā uz segtajām obligācijām raksturo tas, ka tiem piemēro detalizētu regulējumu valsts līmenī un segto obligāciju emisijas un programmu uzraudzību, lai nodrošinātu, ka ieguldītāju tiesības tiek vienmēr ievērotas saistībā ar segto obligāciju emisiju. Šī uzraudzība ietver pastāvīgu programmas aspektu, nodrošinājuma prasību un seguma portfeļa kvalitātes pārraudzību. Būtisks ieguldītāju aizsardzības elements ir tas, ka ieguldītāji tiek pietiekamā līmenī informēti par tiesisko regulējumu, kas reglamentē segto obligāciju emisiju. Tādēļ ir lietderīgi nodrošināt, ka kompetentās iestādes regulāri publicē informāciju par to valsts līmeņa

pasākumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un par veidu, kādā tās veic segto obligāciju publisko uzraudzību.

- (33) Pašlaik segtās obligācijas Savienībā tiek tirgotas, izmantojot valstu līmeņa nosaukumus un marķējumus, daži no kuriem ir labi iedibināti. Tomēr dažās dalībvalstīs šādi nosaukumi vai marķējumi nepastāv. Tādēļ, šķiet, ir nepieciešams ļaut kredītiestādēm, kas Savienībā emitē segtās obligācijas, izmantot konkrēto marķējumu "Eiropas segtās obligācijas", kad tās pārdod segtās obligācijas gan Savienības, gan trešo valstu ieguldītājiem, ja šīs segtās obligācijas atbilst prasībām, kas izklāstītas Savienības tiesību aktos. Šādu marķējumu ir nepieciešams ieviest, lai ieguldītāji varētu vieglāk novērtēt segto obligāciju kvalitāti un lai tādējādi tās kļūtu par pievilcīgākiem ieguldījumu instrumentiem gan Savienībā, gan ārpus tās. Tomēr minētā marķējuma izmantošanai vajadzētu būt fakultatīvai, un dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai savu spēkā esošo valsts līmeņa nosaukumu un marķējuma regulējumu saglabāt paralēli marķējumam "Eiropas segtās obligācijas".
- (34) Lai izvērtētu šīs direktīvas piemērošanu, Komisijai ciešā sadarbībā ar EBI būtu jāuzrauga segto obligāciju attīstība Savienībā un jāziņo Eiropas Parlamentam un Padomei par ieguldītāju aizsardzības līmeni un norisēm segto obligāciju tirgos. Ziņojumā būtu arī jāpievēršas norisēm saistībā ar aktīviem, ar kuriem tiek nodrošināta segto obligāciju emisija, tostarp dalībvalstu iespējai atļaut segto obligāciju emisiju, lai finansētu aizdevumus, kuros iesaistīti publiskie uzņēmumi.
- (35) Pašlaik nepastāv režīms, saskaņā ar kuru Savienība varētu atzīt tādu segto obligāciju līdzvērtību, ko emitējušas kredītiestādes trešās valstīs (izņemot prudenciālā kontekstā, kad dažu trešo valstu obligācijām saskaņā ar noteikumiem nosacījumiem piemēro preferenciālu režīmu attiecībā uz likviditāti). Tāpēc Komisijai ciešā sadarbībā ar EBI būtu jāizvērtē nepieciešamība ieviest līdzvērtīguma režīmu attiecībā uz trešo valstu segto obligāciju emitentiem un ieguldītājiem un tās nozīmīgums. Komisija ne vēlāk kā trīs gadus pēc dienas, no kuras dalībvalstīm ir jāpiemēro noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, attiecīgā gadījumā pievienojot tam tiesību akta priekšlikumu par šo jautājumu.
- (36) Segtajām obligācijām ir raksturīgs plānots termiņš uz vairākiem gadiem. Tādēļ ir jāiekļauj pārejas pasākumi, lai nodrošinātu, ka netiek skartas segtās obligācijas, kuras jau ir emitētas [*OP: Please insert the date laid down in the second subparagraph of Article 32(1) of this Directive*].
- (37) Tā kā attiecībā uz segtajām obligācijām nosaka vienotu regulējumu, būtu jāgroza Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā sniegtais segto obligāciju apraksts. Direktīvā 2014/59/ES segtās obligācijas ir definētas, atsaucoties uz Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu un, ņemot vērā to, ka šo aprakstu groza, būtu jāgroza arī Direktīva 2014/59/ES. Turklāt, lai novērstu, ka tiek ietekmētas segtās obligācijas, kas saskaņā ar Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu emitētas pirms [*OP: Please insert the date laid down in the second subparagraph of Article 32(1) of this Directive*], minētās segtās obligācijas būtu jāturpina saukt par segtajām obligācijām vai tās definēt kā tādas līdz to termiņa beigām. Tādēļ attiecīgi būtu jāgroza Direktīva 2009/65/EK un Direktīva 2014/59/ES.
- (38) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem¹³ dalībvalstīs ir apņēmušās paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pamatotos gadījumos pievienot vienu vai vairākus

¹³ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

dokumentus ar skaidrojumu par direktīvas komponentu saistību ar dalībvalsts transponēšanas instrumentu attiecīgajām daļām. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs uzskata, ka šādu dokumentu nosūtīšana ir pamatota.

- (39) Tā kā šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, ir nepieciešams izveidot kopēju regulējumu attiecībā uz segtajām obligācijām, nodrošinot, ka segto obligāciju strukturālās iezīmes visā Savienībā ir saskaņotas ar riska iezīmēm, kas ir pamatā Savienības preferenciālajam režīmam, bet, ņemot vērā vajadzību turpmāk attīstīt segto obligāciju tirgus visā Savienībā un atbalstīt pārrobežu ieguldījumus, tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (40) Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 45/2001¹⁴ 28. panta 2. punktu ir notikusi apspriešanās ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, un tas sniedza atzinumu ...¹⁵,

IR PIENĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

PRIEKŠMETS, DARBĪBAS JOMA UN DEFINĪCIJAS

1. pants *Priekšmets*

Šajā direktīvā ir paredzēti šādi ieguldītāju aizsardzības noteikumi attiecībā uz:

- (1) segto obligāciju emisijas prasībām;
- (2) segto obligāciju strukturālajām iezīmēm;
- (3) segto obligāciju publisko uzraudzību;
- (4) kompetento iestāžu informācijas publicēšanas prasībām attiecībā uz segtajām obligācijām.

2. pants *Darbības joma*

Šī direktīva attiecas uz segtajām obligācijām, kuras emitējušas kredītiestādes, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā.

3. pants *Definīcijas*

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

- (1) “segta obligācija” ir parādsaistība, kuru emitējusi kredītiestāde un kuru nodrošina ar aktīvu seguma portfeli, attiecībā uz ko segto obligāciju ieguldītājiem privileģētu kreditoru statusā ir tieša regresa tiesības;

¹⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.).

¹⁵ [OV C (...).]

- (2) “segto obligāciju programma” ir 15. pantā minētie aktīvi un saistības, kā arī kredītiestādes darbības saistībā ar segto obligāciju emitēšanu saskaņā ar vienu atļauju, kas piešķirta atbilstīgi 19. pantam;
- (3) “seguma portfelis” ir aktīvi, kas veido segto obligāciju nodrošinājumu un kas ir nošķirti no citiem aktīviem, kurus glabā kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas;
- (4) “kredītiestāde” ir kredītiestāde saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1.punkta 1) apakšpunkta definīciju;
- (5) “specializēta hipotēku kredītiestāde” ir kredītiestāde, kura finansē aizdevumus, tikai emitējot segtās obligācijas, kurai saskaņā ar tiesību aktiem ir ļauts veikt tikai hipotēku un publiskā sektora aizdevumus un kurai nav ļauts pieņemt noguldījumus, bet kura var no sabiedrības pieņemt citus atmaksājamus līdzekļus;
- (6) “segtās obligācijas paātrināšana” ir situācija, kad kredītiestāde, kas emitējusi segto obligāciju, vai kredītiestādes pārstāvis paziņo, ka segtā obligācija ir nekavējoties izpildāma un apmaksājama, un kad maksājumi segto obligāciju ieguldītājiem ir jāatmaksā pirms sākotnējā termiņa beigām;
- (7) “tirgus vērtība” nekustamā īpašuma nolūkā ir tirgus vērtība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 76. apakšpunktā minēto definīciju;
- (8) “hipotekārā vērtība” nekustamā īpašuma nolūkā ir hipotekārā vērtība saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 74. apakšpunktā minēto definīciju;
- (9) “mājokļa īpašums” ir mājokļa īpašums saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 75. apakšpunktā minēto definīciju;
- (10) “primārais aktīvs” ir seguma portfelī dominējošais aktīvs, kas nosaka seguma portfeļa būtību;
- (11) “aizstājējaktīvs” ir aktīvs, kas ir iekļauts seguma prasībās un kas nav primārais aktīvs;
- (12) “virsnodrošināšana” ir likumā vai līgumā noteikts nodrošinājuma līmenis, kas pārsniedz 15. pantā minēto seguma prasību;
- (13) “saskaņota finansējuma prasība” ir noteikumi, kas paredz, ka naudas plūsmas starp saistībām un aktīviem, kuri kļūst izpildāmi, ir jāsaskaņo, nodrošinot, ka maksājumi no aizņēmējiem tiek saņemti pirms maksājumu veikšanas segto obligāciju ieguldītājiem un ka summas, kas saņemtas no aizņēmējiem, ir vismaz līdzvērtīgas maksājumiem segto obligāciju ieguldītājiem;
- (14) “neto likviditātes izejošās naudas plūsmas” ir visas saistības, tostarp pamatsummas un procentu maksājumi un maksājumi saskaņā ar atvasināto instrumentu līgumiem segto obligāciju programmas ietvaros pēc tam, kad ir atskaitītas ienākošās naudas plūsmas, kuras izriet no seguma portfeļa aktīviem;
- (15) “pagarināma termiņa struktūra” ir mehānisms, kas paredz iespēju segto obligāciju paredzēto termiņu pagarināt uz noteiktu laiku un gadījumā, ja iestājas konkrētais izraisītājnotikums;
- (16) “segto obligāciju publiskā uzraudzība” ir segto obligāciju programmu uzraudzība, kas nodrošina atbilstību segto obligāciju emitēšanai piemērojamajām prasībām un šo prasību izpildi;

- (17) “īpašais administrators” ir persona vai struktūra, kura ir iecelta, lai pārvaldītu segto obligāciju programmu kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas saskaņā ar minēto programmu, maksātnespējas gadījumā.

II SADAĻA SEGTO OBLIGĀCIJU STRUKTURĀLĀS IEZĪMES

1. nodaļa

Divējāda regresa tiesības un neizskaramība bankrota gadījumā

4. pants

Divējāda regresa tiesības

1. Dalībvalstis paredz noteikumus, kas segto obligāciju ieguldītājiem dod tiesības uz šādiem prasījumiem:
 - (a) prasījums pret kredītiestādi, kas emitē segtās obligācijas;
 - (b) kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā – prioritārs prasījums pret seguma portfeli iekļauto aktīvu pamatsummu un visiem uzkrātajiem procentiem;
 - (c) kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas gadījumā un ja b) apakšpunktā minēto prioritāro prasījumu nevar pilnībā izpildīt – prasījums pret konkrētās maksātnespējīgas kredītiestādes mantu, kas ir līdzvērtīgs tādu kredītiestādes parasto nenodrošināto kreditoru pieprasījumiem, kuri ir noteikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē prasījumu prioritāti parastajā maksātnespējas procedūrā.
2. Prasījumi, kas minēti 1. punktā, aprobežojas ar pilna maksājuma pienākumiem, kas ir piesaistīti segtajām obligācijām.
3. Šā panta 1. punkta c) apakšpunkta piemērošanas nolūkā specializētas hipotēku kredītiestādes maksātnespējas gadījumā dalībvalstis var paredzēt noteikumus, kas segto obligāciju ieguldītājiem piešķir prasījumu, kas ir augstākas prioritātes nekā minētās specializētās hipotekārās kredītiestādes parasto nenodrošināto kreditoru prasījums, kuri noteikti saskaņā ar valsts tiesību aktiem, kas reglamentē kreditoru hierarhiju parastās maksātnespējas procedūras ietvaros, bet ir zemākas prioritātes nekā citu privileģēto kreditoru prasījums.

5. pants

Segto obligāciju neizskaramība bankrota gadījumā

Dalībvalstis nodrošina, ka ar segtajām obligācijām saistītajiem maksājumu pienākumiem nepiemēro automātisku paātrināšanu kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā.

2. nodaļa Seguma portfelis un segums

I IEDAĻA ATBILSTĪGI AKTĪVI

6. pants *Atbilstīgi aktīvi*

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka segtās obligācijas vienmēr ir jānodrošina ar augstas kvalitātes aktīviem, kas minēti Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktā, vai ar citiem augstas kvalitātes aktīviem, kuri atbilst vismaz šādām prasībām:
 - (a) ir iespējams noteikt aktīvu tirgus vērtību vai hipotekāro vērtību;
 - (b) aktīva hipotēka, maksa, aizturējuma tiesības vai cita veida garantija ir izpildāma;
 - (c) ir izpildītas visas juridiskās prasības aktīva hipotēkas, maksas, aizturējuma tiesību vai garantijas noteikšanai;
 - (d) maksas, hipotēkas, aizturējuma tiesības vai garantijas, ar ko aktīvs ir nodrošināts, ļauj kredītiestādei, kura emitē segtās obligācijas, bez liekas kavēšanās realizēt šā aktīva vērtību.

Šā punkta a) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nosaka noteikumus par aktīvu vērtēšanu.

Šā punkta b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nosaka noteikumus, ar kuriem nodrošina seguma portfeļa aktīvu hipotēkas, maksu, aizturējuma tiesību vai garantijas ātru pieteikšanu un reģistrāciju.

Šā punkta b) un d) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, novērtē aktīvu izpildāmību pirms šādu aktīvu iekļaušanas seguma portfelī.

2. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, ieviest procedūras, lai uzraudzītu to, ka aktīvi, kurus izmanto par nodrošinājumu, ir pienācīgi apdrošināti pret bojājumu risku.
3. Šā panta 1. un 2. punkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nosaka prasību kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, dokumentēt aktīvus, kurus izmanto par nodrošinājumu, un savu aizdevumu politiku saistībā ar to atbilstību minētajiem punktiem.

7. pants *Aktīvi, kas atrodas ārpus Savienības*

1. Ievērojot 2. punkta noteikumu, dalībvalstis var ļaut kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, seguma portfelī ietvert aktīvus, kuri atrodas ārpus Savienības.
2. Ja dalībvalstis atļauj 1. punktā minēto iekļaušanu, tās nodrošina ieguldītāju aizsardzību, pārbaudot, vai aktīvi, kas atrodas ārpus Savienības, atbilst visām

6. pantā noteiktajām prasībām, un ka šādu aktīvu realizācija ir juridiski izpildāma līdzīgā veidā kā attiecībā uz aktīviem, kuri atrodas Savienībā.

8. pants

Grupās iekšējās apkopotu segto obligāciju struktūras

Dalībvalstis var paredzēt noteikumus attiecībā uz to, kā grupas iekšējā darījumā segtās obligācijas, kuras emitējusi grupai piederīga kredītiestāde (“iekšēji emitētas segtās obligācijas”), tiek izmantotas par nodrošinājumu citas pie tās pašas grupas piederīgas kredītiestādes segto obligāciju ārējā emisijā (“ārēji emitētas segtās obligācijas”). Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, minētajos noteikumus iekļaujot vismaz šādas prasības:

- (a) iekšēji emitētas segtās obligācijas, kuras izmanto par nodrošinājumu ārēji emitētām segtajām obligācijām, reģistrē kredītiestādes, kura emitē ārēji emitētas segtās obligācijas, bilancē;
- (b) kredītiestādei, kas emitē ārēji emitētas segtās obligācijas, ir tāds prasījums pret kredītiestādi, kura emitē iekšēji emitētas segtās obligācijas, ko garantē ar iekšēji emitētām segtajām obligācijām;
- (c) ārēji emitētas segtās obligācijas tiek pārdotas ieguldītājiem ārpus grupas;
- (d) gan iekšēji, gan ārēji emitētas segtās obligācijas atbilst kredīt kvalitātes 1. pakāpei, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas II sadaļas 2. nodaļā, un ir nodrošinātas ar mājokļa vai komerciālā nekustamā īpašuma hipotēku.

9. pants

Kopfinansējums

1. Ievērojot 2. punkta noteikumus, dalībvalstis ļauj aizdevumus, kas nodrošināti ar mājokļa vai komerciālā nekustamā īpašuma hipotēku, maksājumiem, aizturējuma tiesībām vai citām pielīdzināmām nodrošinājuma tiesībām, kuras kredītiestāde piešķirusi, izmantot par aktīviem seguma portfelī segto obligāciju emisijai, ko veic cita kredītiestāde.
2. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, paredzot noteikumus, kas reglamentē aizdevumu un hipotēku, maksu, aizturējuma tiesību vai citu pielīdzināmu nodrošinājuma tiesību pārvešanu no kredītiestādes, kura tos izsniegusi, uz kredītiestādi, kas emitē segtās obligācijas. Ar šiem noteikumiem tiek nodrošināts, ka tiek ievērotas visas 6. un 12. pantā paredzētās prasības.

10. pants

Seguma portfeļa sastāvs

Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, paredzot pietiekami viendabīgus aktīvus seguma portfelī ar strukturālo iezīmju, aktīvu darbības laika vai riska profila ziņā pietiekami līdzīgu būtību.

11. pants

Atvasināto instrumentu līgumi seguma portfelī

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, ļaujot seguma portfelī iekļaut atvasināto instrumentu līgumus tikai tāda gadījumā, ja ir izpildītas vismaz šādas prasības:
 - (a) atvasināto instrumentu līgumus seguma portfelī iekļauj vienīgi riska ierobežošanas nolūkā;
 - (b) atvasināto instrumentu līgumi ir pietiekami dokumentēti;
 - (c) atvasināto instrumentu līgumi ir nošķirti saskaņā ar 12. pantu;
 - (d) atvasināto instrumentu līgumus nevar izbeigt kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā;
 - (e) atvasināto instrumentu līgumi atbilst noteikumiem, kas paredzēti saskaņā ar 2. punktu.
2. Lai nodrošinātu atbilstību 1. punktā minētajām prasībām, dalībvalstis paredz noteikumus attiecībā uz seguma portfeļa atvasināto instrumentu līgumiem, tostarp vismaz par:
 - (a) riska ierobežošanas darījumu partneru atbilstības kritērijiem;
 - (b) ierobežojumiem atvasināto instrumentu līgumu skaitam seguma portfelī;
 - (c) vajadzīgajiem dokumentiem, kas jāiesniedz saistībā ar atvasināto instrumentu līgumiem.

12. pants

Aktīvu nošķiršana seguma portfelī

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka aktīvu nošķiršanai seguma portfelī ir jāatbilst vismaz šādām prasībām:
 - (a) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, var identificēt visus aktīvus seguma portfelī;
 - (b) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, piemēro juridiski saistošu un izpildāmu nošķiršanu visiem aktīviem seguma portfelī;
 - (c) visi aktīvi seguma portfelī ir aizsargāti pret trešo pušu prasījumiem, un tie nav daļa no tādas maksātnespējīgas kredītiestādes mantas, kura emitē segtās obligācijas.

Pirmā punkta piemērošanas nolūkā aktīvi seguma portfelī ietver visu saistībā ar atvasināto instrumentu līgumu pozīcijām saņemtu nodrošinājumu.

2. Šā panta 1. punktā minētā aktīvu nošķiršana seguma portfelī ir piemērojama arī kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā.

13. pants

Seguma portfeļa uzraugs

1. Dalībvalstis var pieprasīt, lai kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, iecel seguma portfeļa uzraugu, kas veiktu pastāvīgu seguma portfeļa uzraudzību attiecībā uz prasībām, kuras noteiktas 6. līdz 12. pantā un 14. līdz 17. pantā.

2. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, tās paredz noteikumus vismaz par šādiem aspektiem:
 - (a) seguma portfeļa uzrauga iecelšana un atbrīvošana no amata;
 - (b) seguma portfeļa uzrauga atbilstības kritēriji;
 - (c) seguma portfeļa uzrauga loma un pienākumi, tostarp kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā;
 - (d) pienākums ziņot informāciju kompetentajai iestādei, kas norīkota saskaņā ar 18. panta 2. punktu;
 - (e) tiesības piekļūt vajadzīgajai informācijai par seguma portfeļa uzrauga pienākumu izpildi.
3. Seguma portfeļa uzraugs ir nodalīts un neatkarīgs no kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, un no minētās kredītiestādes revidenta.
4. Ja dalībvalstis izmanto 1. punktā paredzēto iespēju, tās par to informē EBI.

14. pants
Informācija ieguldītājiem

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, sniedz pietiekami detalizētu informāciju par nodrošināto obligāciju programmām, lai ieguldītāji varētu novērtēt minētās programmas profilu un riskus un veikt savu uzticamības pārbaudi.
2. Šā panta 1. punkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka informāciju ieguldītājiem sniedz vismaz reizi ceturksnī un ka tā ietver vismaz šādu minimālo informāciju par portfeli:
 - (a) seguma portfeļa un neatmaksāto segto obligāciju vērtība;
 - (b) seguma portfeļa aktīvu ģeogrāfiskais sadalījums un veids, to aizdevumu apmērs un novērtēšanas metode;
 - (c) sīkāka informācija par riskiem saistībā ar procentu likmēm, valūtu, kredītu, tirgu un likviditāti;
 - (d) seguma portfeļa aktīvu un segto obligāciju termiņa struktūra;
 - (e) nepieciešamā seguma līmenis, līgumiskā un brīvprātīgā virsnodrošināšana;
 - (f) to aizdevumu īpatsvars, kuru termiņš nokavēts par vairāk nekā 90 dienām.

Dalībvalstis nodrošina, ka informāciju ieguldītājiem sniedz apkopotā veidā. Dalībvalstis var arī noteikt prasību, ka informāciju sniedz par katru aizdevumu.

3. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, ir savā tīmekļa vietnē jāpublicē informācija, kura ieguldītājiem darīta pieejama saskaņā ar 1. un 2. punktu.

II IEDAĻA SEGUMA UN LIKVIDITĀTES PRASĪBAS

15. pants Seguma prasības

1. Dalībvalsts nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka segto obligāciju programmām vienmēr ir jāatbilst vismaz šādām seguma prasībām:
 - (a) visas segto obligāciju saistības, tostarp pienākumi maksāt neatmaksāto segto obligāciju pamatsummu un visus uzkrātos procentus un ar segto obligāciju programmas uzturēšanu un administrēšanu saistītās izmaksas, sedz ar seguma portfeļa aktīviem;
 - (b) ar nepieciešamā seguma līmeņa aprēķinu nodrošina to, ka visu seguma portfeļa aktīvu nominālā kopsumma ir vismaz tāda pati kā neatmaksāto segto obligāciju nominālvērtības kopsumma (“nominālais princips”);
 - (c) seguma prasībā ir iekļauti šādi seguma portfeļa aktīvi:
 - i) primārie aktīvi;
 - ii) aizstājējaktīvi;
 - iii) saskaņā ar 16. pantu glabāti likvīdi aktīvi;
 - iv) saskaņā ar 11. pantu glabāti atvasināto instrumentu līgumi;
 - v) likumā noteikta virsnodrošināšana;
 - (d) nenodrošināti prasījumi nav iekļauti seguma portfelī, ja tiek uzskatīts, ka netiek pildītas saistības saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. pantu.

Pirmās daļas b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis var atļaut citus aprēķināšanas principus, ja vien tie nerada zemāku seguma līmeni, nekā aprēķināts saskaņā ar nominālo principu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka seguma un saistību aprēķins ir balstīts uz vienu un to pašu metodi.

16. pants Prasība par seguma portfeļa likviditātes rezervēm

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka seguma portfelis vienmēr ietver likviditātes rezerves, kas sastāv no likvīdajiem aktīviem, kuri pieejami, lai segtu segto obligāciju programmas neto likviditātes izejošās naudas plūsmas.
2. Seguma portfeļa likviditātes rezerves sedz neto likviditātes izejošās naudas plūsmas 180 kalendārās dienas.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka seguma portfeļa likviditātes rezerves, kas minētas 1. punktā, veido šādi aktīvu veidi:
 - (a) aktīvi, kas kvalificējas kā 1. līmeņa, 2.A līmeņa un 2.B līmeņa aktīvi saskaņā ar Deleģētās regulas (ES) 2015/61 10., 11. un 12. pantu un kas vērtēti saskaņā ar minētās regulas 9. pantu, un nodalīti saskaņā ar šīs direktīvas 13. pantu;

- (b) riska darījumi ar kredītiestādēm, kuri kvalificējas kredītkvalitātes 1. pakāpei saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. panta 1. punkta c) apakšpunktu.

Pirmās daļas b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka nenodrošinātos prasījumus no riska darījumiem, kuros nav izpildītas saistības, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 178. pantu nevar ietvert seguma portfeļa likviditātes rezervēs.

4. Ja kredītiestādei, kas emitē segtās obligācijas, piemēro citos Savienības tiesību aktos noteiktas likviditātes prasības, dalībvalstis var nolemt, ka valsts noteikumus, ar kuriem transponē 1., 2. un 3. punktu, nepiemēro visā šajos Savienības tiesību aktos paredzētajā laikposmā.
5. Dalībvalstis var atļaut pagarināma termiņa struktūru pamatsummu aprēķināt, pamatojoties uz segtās obligācijas beigu termiņu.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā noteiktās prasības neattiecas uz segtajām obligācijām, kurām piemēro līdzfinansējuma prasības.

17. pants

Nosacījumi pagarināma termiņa struktūrām

1. Dalībvalstis var atļaut emitēt segtās obligācijas ar pagarināma termiņa struktūrām, ja ieguldītāju aizsardzība tiek nodrošināta vismaz šādi:
 - (a) termiņa pagarinājuma izraisītājmehānisms ir precizēts līgumā vai statūtos;
 - (b) termiņa pagarinājumu neizraisa kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas;
 - (c) ieguldītājam sniegtā informācija par termiņa struktūru ir pietiekama, lai tas varētu noteikt segtās obligācijas risku, un tā ietver sīku aprakstu par:
 - i) termiņa pagarinājuma izraisītājmehānismu;
 - ii) termiņa pagarinājuma sekām kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā;
 - iii) saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes un īpašā administratora lomu attiecībā uz termiņa pagarinājumu, ja piemērojams;
 - (d) segtās obligācijas beigu termiņu var noteikt jebkurā brīdī;
 - (e) termiņa pagarinājums neietekmē segto obligāciju ieguldītāju klasifikāciju;
 - (f) termiņa pagarinājums nemaina segto obligāciju strukturālās iezīmes attiecībā uz divējāda regresa tiesībām, kā minēts 4. pantā, un neaizskaramību bankrota gadījumā, kā minēts 5. pantā.
2. Dalībvalstīm, kas ļauj emitēt segtās obligācijas ar pagarināma termiņa struktūrām, par savu lēmumu informē EBI.

III SADAĻA

SEGTO OBLIGĀCIJU PUBLISKĀ UZRAUDZĪBA

18. pants

Segto obligāciju publiskā uzraudzība

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka segto obligāciju emisijai piemēro segto obligāciju publisko uzraudzību.

2. Šā panta 1. punktā minētās segto obligāciju publiskās uzraudzības nolūkā dalībvalstis norīko vienu vai vairākas kompetentās iestādes. Tās paziņo Komisijai un EBI par šīm norīkotajām iestādēm un norāda to funkciju un pienākumu sadalījumu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes pārrauga segto obligāciju emisiju, lai novērtētu atbilstību prasībām, kas noteiktas saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, reģistrē visus savus darījumus saistībā ar segto obligāciju programmu un ievieš atbilstīgas un attiecīgas dokumentācijas sistēmas un procesus.
5. Dalībvalstis arī nodrošina, ka ir ieviesti attiecīgi pasākumi, lai saskaņā ar 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes varētu iegūt informāciju, kura nepieciešama, lai novērtētu atbilstību prasībām, kas noteiktas saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, izmeklēt iespējamus minēto prasību pārkāpumus un piemērot administratīvos sodus un korektīvos pasākumus saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē 23. pantu.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 2. punktu norīkotajām kompetentajām iestādēm ir kompetence, resursi, darbaspēja, pilnvaras un neatkarība, kas nepieciešama, lai veiktu funkcijas, kuras saistītas ar segto obligāciju publisko uzraudzību.

19. pants

Segto obligāciju programmu atļauja

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka pirms segto obligāciju emitēšanas saskaņā ar programmu ir jāsaņem atļauja minētajai segto obligāciju programmai. Dalībvalstis saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotajām kompetentām iestādēm piešķir pilnvaras izsniegt šādas atļaujas.
2. Dalībvalstis nosaka prasības attiecībā uz 1. punktā minēto atļauju, ietverot vismaz šādas prasības:
 - (a) piemērota darbību programma, kurā izklāstīti segto obligāciju emisijas aspekti;
 - (b) piemērota politika, procesi un metodes, kuru mērķis ir ieguldītāju aizsardzība, attiecībā uz seguma portfeli iekļauto aizdevumu apstiprināšanu, grozīšanu, atjaunošanu un refinansēšanu;
 - (c) vadība un personāls, kas specializējies segto obligāciju programmā un kam ir piemērota kvalifikācija un zināšanas segto obligāciju emisijas un segto obligāciju programmas pārvaldības jomā;
 - (d) seguma portfeļa administratīvā struktūra, kura atbilst piemērojamajām prasībām, kas noteiktas valsts noteikumos, ar kuriem transponē šo direktīvu.

20. pants

Segto obligāciju publiskā uzraudzība maksātnespējas vai noregulējuma gadījumā

1. Lai nodrošinātu, ka tiek saglabātas segto obligāciju ieguldītāju tiesības un intereses, saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes sadarbojas ar noregulējuma iestādi kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, noregulējuma gadījumā, tostarp vismaz pārbaudot to, ka segto obligāciju programmas pārvaldība noregulējuma procesa laikā ir pastāvīga.

2. Lai nodrošinātu, ka tiek saglabātas segto obligāciju ieguldītāju tiesības un intereses, dalībvalstis var iecelt īpašu administratoru kredītiestādes, kas emitē segtās obligācijas, maksātnespējas gadījumā, tostarp vismaz pārbaudot to, ka segto obligāciju programmas pārvaldība maksātnespējas procesa laikā ir pastāvīga.

Ja dalībvalstis izmanto šo iespēju, tās pieprasa, lai saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes tiek iesaistītas apspriešanās par īpašā administratora iecelšanu un atbrīvošanu no amata.

3. Ja dalībvalstis saskaņā ar 2. punktu paredz iecelt īpašu administratoru, tās pieņem noteikumus, ar kuriem nosaka šā īpašā administratora uzdevumus un pienākumus vismaz attiecībā uz:
 - (a) segtajām obligācijām piesaistīto saistību nokārtošanu;
 - (b) seguma portfeļa aktīvu pārvaldību un realizāciju, tostarp to nodošanu kopā ar segto obligāciju saistībām citai kredītiestādei, kas emitē segtās obligācijas;
 - (c) juridisku darījumu veikšanu, kuri vajadzīgi pareizai seguma portfeļa pārvaldībai, pastāvīgai ar segtajām obligācijām saistīto saistību seguma uzraudzībai, lai uzsāktu tiesvedību nolūkā atgūt aktīvus seguma portfeli un pēc tam, kad visas segto obligāciju saistības ir izpildītas, šos atlikušos aktīvus iekļaut tādas maksātnespējīgas kredītiestādes mantā, kura emitējusi segtās obligācijas.
4. Dalībvalstis maksātnespējas vai noregulējuma procesa nolūkā nodrošina koordināciju un informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, kas norīkotas saskaņā ar 18. panta 2. punktu, īpašo administratoru, ja tāds ir iecelts, un noregulējuma iestādi.

21. pants

Ziņošana kompetentajām iestādēm

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, nosakot prasību, ka kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, ir saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotajām kompetentajām iestādēm jāziņo 2. punktā noteiktā informācija par segto obligāciju programmām. Ziņojumus sniedz regulāri un pēc pieprasījuma. Dalībvalstis paredz noteikumus par regulārās informācijas sniegšanas biežumu.
2. Saskaņā ar 1. punktu nosakāmajos ziņošanas pienākumos paredz, ka informācija ir jāsniedz vismaz par šādām segto obligāciju programmas prasībām:
 - (a) divējāda regresa tiesības saskaņā ar 4. pantu;
 - (b) segtās obligācijas neaizskaramība bankrota gadījumā saskaņā ar 5. pantu;
 - (c) aktīvu atbilstīgums un seguma portfeļa prasības saskaņā ar 6.–11. pantu;
 - (d) aktīvu nošķiršana seguma portfeli saskaņā ar 12. pantu;
 - (e) seguma portfeļa uzrauga darbība saskaņā ar 13. pantu;
 - (f) prasības par informāciju ieguldītājiem saskaņā ar 14. pantu;
 - (g) seguma prasības saskaņā ar 15. pantu;
 - (h) seguma portfeļa likviditātes rezerves saskaņā ar 16. pantu;
 - (i) nosacījumi attiecībā uz pagarināma termiņa struktūrām saskaņā ar 17. pantu.

3. Dalībvalstis paredz noteikumus attiecībā uz tādiem ziņojumiem par 2. punktā izklāstītajām prasībām, kuri kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, ir jāsniedz saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotajām kompetentajām iestādēm gadījumā, ja iestājas kredītiestādes, kura emitē segtās obligācijas, maksātnespēja vai noregulējums.

22. pants

Kompetento iestāžu pilnvaras segto obligāciju publiskās uzraudzības nolūkā

1. Dalībvalstis nodrošina ieguldītāju aizsardzību, sniedzot saskaņā ar 18. panta 2. punktu izraudzītajām kompetentajām iestādēm visas uzraudzības, izmeklēšanas un sankciju piemērošanas pilnvaras, kuras ir nepieciešamas, lai paveiktu segto obligāciju publiskās uzraudzības uzdevumu.
2. Šā panta 1. punktā minētās pilnvaras ietver turpmāk minēto:
 - (a) pilnvaras piešķirt vai atteikt atļaujas saskaņā ar 19. pantu;
 - (b) pilnvaras regulāri pārskatīt segto obligāciju programmu, lai novērtētu tās atbilstību šīs direktīvas prasībām;
 - (c) pilnvaras veikt pārbaudes gan uz vietas, gan attālināti;
 - (d) pilnvaras piemērot administratīvās sankcijas vai sodus un korektīvos pasākumus saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē 23. pantu;
 - (e) pilnvaras pieņemt un īstenot uzraudzības pamatnostādnes, kas attiecas uz segto obligāciju emisiju.

23. pants

Administratīvie sodi un korektīvie pasākumi

1. Dalībvalstis pieņem noteikumus, ar kuriem paredz atbilstošus administratīvos sodus un korektīvos pasākumus, kas piemērojami vismaz šādās situācijās:
 - (a) kredītiestāde atļauju emitēt segtās obligācijas ir saņēmusi, sniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;
 - (b) kredītiestāde vairs neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem atļauja tika piešķirta;
 - (c) kredītiestāde emitē segtās obligācijas, nesaņēmusi atļauju saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem transponē 19. pantu;
 - (d) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nav panākusi atbilstību prasībām, kas izklāstītas noteikumos, ar kuriem transponē 4. pantu;
 - (e) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, emitē tādas segtās obligācijas, kuras neatbilst prasībām, kas izklāstītas noteikumos, ar kuriem transponē 5. pantu;
 - (f) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, emitē tādas segtās obligācijas, kuras nav nodrošinātas saskaņā ar noteikumiem, ar ko transponē 6. pantu;
 - (g) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, emitē tādas segtās obligācijas, kuras ir nodrošinātas ar aktīviem, kas atrodas ārpus Savienības, pārkāpjot prasības, kuras izklāstītas noteikumos, ar ko transponē 7. pantu;

- (h) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, grupas iekšējā apkopotu segto obligāciju struktūrā paredz nodrošinājumu segtajām obligācijām, pārkāpjot prasības, kuras izklāstītas noteikumos, ar ko transponē 8. pantu;
 - (i) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, neatbilst kopfinansējuma nosacījumiem, kuri izklāstīti noteikumos, ar ko transponē 9. pantu;
 - (j) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nav panākusi atbilstību seguma portfeļa sastāva prasībām, kuras izklāstītas noteikumos, ar ko transponē 10. pantu;
 - (k) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, atvasināto instrumentu līgumus ietver seguma portfelī, nevis riska ierobežošanas, bet citā nolūkā, vai tā neatbilst prasībām, kuras izklāstītas noteikumos, ar ko transponē 11. pantu;
 - (l) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nav panākusi atbilstību prasībām par aktīvu nošķiršanu seguma portfelī saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem transponē 12. pantu;
 - (m) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nepaziņo informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju, pārkāpjot noteikumos, ar kuriem transponē 14. pantu;
 - (n) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, atkārtoti vai pastāvīgi neuztur seguma portfeļa likviditātes rezerves, pārkāpjot noteikumos, ar kuriem transponē 16. pantu;
 - (o) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nav izpildījusi pagarināma termiņa struktūru nosacījumus, kuri izklāstīti noteikumos, ar ko transponē 17. pantu;
 - (p) kredītiestāde, kas emitē segtās obligācijas, nepaziņo informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju par pienākumiem, pārkāpjot noteikumos, ar kuriem transponē 21. panta 2. punkta a) līdz i) apakšpunktu.
2. Šā panta 1. punktā minētie sodi un pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši, un tie ietver vismaz šādus pasākumus:
- (a) segto obligāciju emisijas atļaujas atsaukšanu;
 - (b) publisku paziņojumu, kurā saskaņā ar 24. pantu norādīta fiziskās vai juridiskās personas identitāte un pārkāpuma būtība;
 - (c) rīkojumu fiziskai vai juridiskai personai pārtraukt attiecīgo rīcību un atturēties no tās atkārtošanas;
 - (d) administratīvos naudas sodus.
3. Dalībvalstis arī nodrošina, ka administratīvie sodi un korektīvie pasākumi tiek efektīvi īstenoti.
4. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu vai citu korektīvo pasākumu veidu, kā arī šo administratīvo naudas sodu apjomu, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp vajadzības gadījumā:
- (a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;
 - (b) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;
 - (c) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, tostarp atsaucoties uz juridiskās personas kopējo apgrozījumu vai fiziskās personas gada ienākumiem;

- (d) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sakarā ar pārkāpumu gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl tos var noteikt;
 - (e) pārkāpuma radītos zaudējumus trešām personām, ciktāl tos var noteikt;
 - (f) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;
 - (g) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus;
 - (h) pārkāpuma faktiskās vai iespējamās sistēmiskās sekas.
5. Ja 1. punktā minētie noteikumi attiecas uz juridiskām personām, dalībvalstis nodrošina arī to, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes administratīvos sodus un korektīvos pasākumus, kas minēti šā panta 2. punktā, piemēro vadības struktūras locekļiem un citām personām, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.
6. Dalībvalstis nodrošina, ka, pirms tiek pieņemts jebkāds lēmums, ar ko piemēro 2. punktā minētos administratīvos sodus vai korektīvos pasākumus, saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes dod attiecīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai iespēju paust savu viedokli.
7. Dalībvalstis nodrošina, ka jebkurš lēmums, ar ko piemēro 2. punktā minētos administratīvos sodus vai korektīvos pasākumus, ir pienācīgi pamatots un ka to ir tiesības pārsūdzēt.

24. pants

Administratīvo sodu un korektīvo pasākumu publicēšana

1. Dalībvalstis nodrošina, ka noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, ietver noteikumus, kas paredz, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē bez liekas kavēšanās publicē administratīvos sodus un korektīvos pasākumus.
2. Noteikumos, kuri pieņemti saskaņā ar 1. punktu, paredzēts vismaz tas, ka ir jāpublicē visi lēmumi, kas nav pārsūdzami un kas piemērojami par to noteikumu pārkāpumu, ar kuriem transponē šo direktīvu.
3. Dalībvalstis nodrošina, ka šādā publikācijā ietver informāciju par pārkāpuma veidu un būtību un par tās fiziskās vai juridiskās personas identitāti, kurai šis sods piemērots. Tās arī nodrošina, ka šāda informācija saskaņā ar 4. punktu tiek bez liekas kavēšanās publicēta pēc tam, kad persona ir informēta par minētajiem sodiem.
4. Ja dalībvalstis atļauj publicēt informāciju par sodiem, par kuriem iesniegta pārsūdzība, saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē bez liekas kavēšanās publicē arī informāciju par pārsūdzības statusu un tās iznākumu.
5. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes publicē sodus anonīmi un tādā veidā, kas ir saskaņā ar valsts tiesību aktiem, jebkurā no turpmāk minētajiem gadījumiem:
- (a) ja sodu piemēro fiziskai personai un ja tiek konstatēts, ka personas datu publicēšana nav samērīga;

- (b) ja informācijas publicēšana apdraudētu finanšu tirgu stabilitāti vai iesāktas kriminālizmeklēšanas norisi;
 - (c) ja informācijas publicēšana radītu – ciktāl to iespējams noteikt – nesamērīgu kaitējumu iesaistītajām iestādēm vai fiziskajām personām.
6. Gadījumā, kad tiek pieņemts lēmums sodu vai pasākumu publicēt anonīmi, dalībvalstis var atļaut attiecīgo datu publicēšanu atlikt.
 7. Dalībvalstis nodrošina, ka tiek publicēti visi galīgie tiesas nolēmumi, ar kuriem atceļ lēmumu par administratīvā soda vai korektīva pasākuma piemērošanu.
 8. Dalībvalstis nodrošina, ka visa 2.–6. punktā minētā publicētā informācija saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes oficiālajā tīmekļa vietnē ir pieejama vismaz piecus gadus pēc tās publicēšanas. Tomēr publikācijā ietvertos personas datus oficiālajā tīmekļa vietnē saglabā tikai tik ilgi, cik ir nepieciešams, un atbilstīgi piemērojamiem personas datu aizsardzības noteikumiem.
 9. Saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes informē EBI par visiem administratīvajiem sodiem un korektīvajiem pasākumiem, tostarp attiecīgā gadījumā par jebkuru ar tiem saistītu pārsūdzību un tās iznākumu. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes saņem informāciju un datus par galīgo spriedumu saistībā ar visiem piemērotajiem kriminālsodiem, un tās šo informāciju iesniedz arī EBI.
 10. EBI uztur centrālu datubāzi ar tai paziņotajiem administratīvajiem sodiem un korektīvajiem pasākumiem. Minētā datubāze ir pieejama vienīgi kompetentajām iestādēm, un to atjaunina, pamatojoties uz informāciju, ko kompetentās iestādes sniedz saskaņā ar 9. punktu.

25. pants

Sadarbības pienākumi

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes cieši sadarbojas ar kompetento iestādi, kura veic finanšu iestāžu vispārējo uzraudzību saskaņā ar attiecīgajiem Savienības tiesību aktiem, kas piemērojami šīm iestādēm.
2. Turklāt dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes cieši sadarbojas savā starpā. Minētās sadarbības ietvaros kompetentās iestādes viena otrai sniedz visu informāciju, kas ir noderīga otras iestādes uzraudzības uzdevumu veikšanai saskaņā ar valsts noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu.
3. Šā panta 2. punkta otrā teikuma piemērošanas nolūkā dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes veic šādas darbības:
 - (a) pēc citas šādas kompetentās iestādes pieprasījuma dara zināmu visu attiecīgo informāciju;
 - (b) pēc savas iniciatīvas visu būtisko informāciju dara zināmu citām kompetentajām iestādēm citās dalībvalstīs.
4. Dalībvalstis arī nodrošina, ka 1. punktā minētās kompetentās iestādes sadarbojas ar EBI, lai nodrošinātu šīs direktīvas izpildi.
5. Šā panta piemērošanas nolūkā informācija tiek uzskatīta par būtisku, ja tā varētu būtiski ietekmēt novērtējumu par segto obligāciju emisiju citā dalībvalstī.

26. pants
Informācijas atklāšanas prasības

1. Dalībvalstis nodrošina, ka saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes savā oficiālajā tīmekļa vietnē publicē šādu informāciju:
 - (a) valsts normatīvos un administratīvos noteikumus un vispārīgos norādījumus, kuri pieņemti attiecībā uz segto obligāciju emisiju;
 - (b) sarakstu ar kredītiestādēm, kurām ir atļauts emitēt segtās obligācijas;
 - (c) sarakstu ar segtajām obligācijām, kurām atļauts izmantot marķējumu “Eiropas segtās obligācijas”.
2. Informācija, ko publicē saskaņā ar 1. punktu, ir pietiekama, lai būtu iespējams pamatoti salīdzināt kompetento iestāžu noteiktās pieejas dažādās dalībvalstīs. Šo informāciju atjaunina, lai ņemtu vērā visas izmaiņas.
3. Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanas nolūkā saskaņā ar 18. panta 2. punktu norīkotās kompetentās iestādes katru gadu paziņo EBI par kredītiestāžu un segto obligāciju sarakstiem.

IV SADAĻA **MARKĒJUMS**

27. pants
Marķējums

Dalībvalstis ļauj kredītiestādēm marķējumu “Eiropas segtās obligācijas” izmantot attiecībā uz segtajām obligācijām, kas atbilst prasībām, kuras izklāstītas noteikumos, ar ko transponē šo direktīvu.

V SADAĻA **GROZĪJUMI CITĀS DIREKTĪVĀS**

28. pants
Grozījums Direktīvā 2009/65/EK

Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktu groza šādi:

1. pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Dalībvalstis var paaugstināt 1. punkta pirmajā daļā noteikto 5 % limitu maksimāli līdz 25 %, ja obligācijas tika emitētas pirms *[OP. please insert the date laid down in the second subparagraph of Article 32(1) of this Directive + 1 day]* un ja tās atbilda šajā punktā noteiktajām prasībām redakcijā, kas bija spēkā to emisijas dienā, vai ja obligācijas atbilst segto obligāciju definīcijai saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 20XX/XX* 3. panta 1. punktu.

* *[OP: Please insert reference to Directive (EU) .../... of the European Parliament and of the Council of ... on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EU and Directive 2014/59/EU (OJ C [...], [...], p. [...])].*”;

2. trešo daļu svīturo.

29. pants
Grozījumi Direktīvā 2014/59/ES

Direktīvas 2014/59/ES 2. panta 1. punkta 96. apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“96. “segtā obligācija” ir instruments, kas minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/65/EK* 52. panta 4. punktā redakcijā, kāda bija spēkā tā emisijas dienā, un kas emitēts pirms *[OP: please insert the date laid down in the second subparagraph of Article 32(1) of this Directive + 1 day]*, vai segtā obligācija, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 20XX/XX** 3. panta 1. punktā;

* Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/65/EK (2009. gada 13. jūlijs) par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (OV L 302, 17.11.2009., 32. lpp.).

** *[OP: Please insert reference to Directive (EU) .../... of the European Parliament and of the Council of ... on the issue of covered bonds and covered bond public supervision and amending Directive 2009/65/EU and Directive 2014/59/EU (OJ C [...], [...], p. [...])].*”.

VI SADAĻA NOBEIGUMA NOTEIKUMI

30. pants
Pārejas pasākumi

Dalībvalstis nodrošina, ka segtajām obligācijām, kas emitētas pirms XX *[OP: please insert the date laid down in the second subparagraph of Article 32(1) of this Directive + 1 day]* un kas atbilst prasībām, kuras noteiktas Direktīvas 2009/65/EK 52. panta 4. punktā redakcijā, kas bija spēkā to emisijas dienā, nepiemēro prasības, kuras izklāstītas šīs direktīvas 5. līdz 12. pantā un 15., 16., 17. un 19. pantā, bet tās arī turpmāk var dēvēt par segtajām obligācijām saskaņā ar šo direktīvu, līdz iestājas to termiņš.

31. pants
Pārskati un ziņojumi

1. Komisija līdz XX *[OP: please insert the date laid down in the second subparagraph of Article 32(1) of this Directive + 3 years]*, cieši sadarbojoties ar EBI, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par to, vai attiecībā uz trešo valstu kredītiestādēm, kas emitē segtās obligācijas, un segto obligāciju ieguldītājiem varētu ieviest līdzvērtīguma režīmu, ņemot vērā starptautiskās norises segto obligāciju jomā, jo īpaši tiesiska regulējuma izstrādi trešās valstīs.
2. Komisija līdz XX *[OP: please insert the date laid down in the second subparagraph of Article 32(1) of this Directive + 3 years]*, cieši sadarbojoties ar EBI, iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu attiecībā uz ieguldītāju aizsardzības līmeni un norisēm saistībā ar segto obligāciju emisiju Savienībā, tostarp:
 - (a) norises saistībā ar segto obligāciju emisijas atļauju skaitu;

- (b) norises saistībā ar segto obligāciju skaitu, kas emitētas saskaņā ar noteikumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, un Regulas (ES) Nr. 575/2013 129. pantu;
 - (c) norises saistībā ar aktīviem, ar kuriem nodrošina segto obligāciju emisiju;
 - (d) norises saistībā ar virsnodrošināšanas līmeni;
 - (e) pārrobežu ieguldījumi segtajās obligācijās, tostarp iekšējie un ārējie ieguldījumi no trešām valstīm un uz tām;
 - (f) norises saistībā ar segto obligāciju emisiju ar pagarināma termiņa struktūru.
3. Šā panta 2. punkta piemērošanas nolūkā dalībvalstis līdz XX [OP: please insert the date laid down in the second subparagraph of Article 32(1) of this Directive + 2 years] Komisijai nosūta informāciju par a) līdz f) apakšpunktā minētajām norisēm.

32. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis ne vēlāk kā līdz [to be inserted – entry into force + 1 year] pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šo direktīvu. Dalībvalstis nekavējoties dara zināmu Komisijai minēto noteikumu tekstu.

Tās minētos noteikumus piemēro no [to be inserted – same as first subparagraph + 1 day].

Dalībvalstis, pieņemot minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu, vai tās šādu atsauci pievieno minēto noteikumu oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus savu tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

33. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

34. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*